

KURT BRAND

Čas se naplňuje

Knihovnička Pěny Rhodan 78

Přeložil Jaroslav Kuťák

Doktor Villnoess, šéf hematologického oddělení kliniky v Port Venus, si vzal do ruky další výsledky vyšetření. Přitom pohlédl na složku nezpracovaných písemností po pravé ruce, ale hned se rychle pustil do práce. Každý den musel najít jednu nebo dvě hodiny, aby opustil laboratoř a věnoval se úředničíně za psacím stolem. Doktor Villnoess se ve svých třiceti letech stal velice brzy primářem hematologického oddělení kliniky na Venuši. Řada kolegů mu tuto funkci nepřála, ale Villnoess patřil v rámci Sluneční říše k deseti nejlepším hematologům. Jeho výzkumy v oblasti krve byly světoznámé.

Rutinované prohlížel jednu diagnózu za druhou a vždy si přečetl jenom to nejdůležitější, jako právě nyní:

Hyperplastické systémové onemocnění ALS, typ F Arkon.

Neléčitelné. Pokus 40/53 LS - ARA se nevydařil.

Životní očekávání - nula.

Tohle bylo jádro nálezů a Villnoess už chtěl odložit složku, když to s ním trhlo.

Typ F Arkon, pomyslel si, a potom vytušil, kdo je pacientem, kterému podle tohoto nálezů hrozil rozsudek smrti. Byla to Thora - Rhodanova žena!

Nyní Villnoess polohlasně četl: „LS, typ F Arkon.“

LS označovalo lymfosarkom, rakovinový nádor na lymfa-

tických žlázách, písmeno F nejnebezpečnější stupeň nádoru a slovo Arkon vysvětlovalo nejen to, že pacient je Arkonidanem, nýbrž také že jde o nádor, který byl i pro Galaktické lékaře Arasy hádankou a proti kterému neexistoval lék.

Doktor Villnoess se zpotil. Do této doby se vždycky plně spoléhal na diagnózy svých kolegů. Teď však podlehl panice a zapochyboval.

Rychle zapnul videofonní spojení. „Prosím kolegy Gondera, Iltara a Vanderbourga okamžitě ke mně!“

Když všichni tři lékaři o něco později vstoupili, primář stále ještě držel Thorii nález v ruce.

Ani kolegům nenabídl místo. V křesle za psacím stolem to nedokázal vydržet.

„Pane Iltare,“ začal bez dlouhých řečí, „v žádném případě nehodlám zpochybňovat vaši diagnózu, ale...“

Zmlkl, zavrtěl hlavou a odložil nemocniční zprávu. Jeho tázavý pohled putoval mezi třemi spolupracovníky. Všichni přikyvovali, všichni šéfa chápali, ale na jeho němou otázku nikdo z nich neznal odpověď. A pak ji primář Villnoess vyslovil nahlas; „Pánové, tohle přece nemohu Perrymu Rhodanovi sdělit! Jak si to představujete?“

„Šéfe, my vás chápeme,“ odpověděl doktor Iltar. „Taky se nám nechce věřit, ale je to pravda. Paní Thora je Arkonidanka a Její nádor je zhoubný- Naši diagnózu jsme nechali několikrát zkontrolovat různými laboratořemi a výsledek byl vždycky stejný.“

Doktor Villnoess se opřel o-psací stůl. Pohlédl na Iltara, který náhle zmlkl.

„Copak?“ zeptal se Villnoess. „Tak už mluvte!“

„Pane, paní Thora získala svého času sérum z planety Arasů, které prodlužuje život. Vzpomeňte si, John Marshall a Laury Martenová toto sérum získali při jedné ze svých krkolomných akcí...“

„Ano, a...?“ naléhal Villnoess.

Doktor Iltar se váhavě rozpovídal. „Laboratoře v Terranii vyslovily podezření, že nádor typu F Arkon byl vyvolán právě oním araským sérem.“

„Iltare!“ vyjekl primář. Odstoupil od psacího stolu a vykročil ke spolupracovníkovi. „Kdo vyslovil toto podezření? A ví dotyčný, že pacientem je paní Rhodanová?“

„Byl to profesor Eric Manoli, šéfe...“

Primář Dr. Villnoess se zarazil: „Profesor Manoli... Ano, to znamená...“ Ostatní už neřekl.

Profesor Manoli patřil k nejstarším spolupracovníkům Perryho Rhodana. Prostřednictvím buňkové sprchy na planetě Poutník zůstal mladý. Uvnitř Slunečního impéria neexistovala větší kapacita v oblasti výzkumu krve než právě on, a pokud Manoli vyslovil podezření, pak bylo možné se spolehnout, že mu předcházela řada exaktních vyšetření,

Primář Villnoess zaúpěl a otřel si čelo. „A já mám Perrymu Rhodanovi říct, že jeho žena svého času nedostala život prodlužující sérum nýbrž jed, který vyvolává rakovinu? Iltare, spojte mě s centrálou. Musím okamžitě mluvit s profesorem Manolim. Je přece v Terranii, že?“

Trvalo půl hodiny, než navázal videofonní spojení. Pak se na obrazovce objevila profesorova tvář. Vypadal klidně a rozvážně. Vyslechl si všechny primářovy námitky a teprve potom odpověděl:

„V souvislosti s araským sérem z planety Tolimon nemůžeme jednoznačně hovořit o jedu, Villnoessi. Všichni Arkonidané inklinují k leukémii. Ještě si nejsem jist, zda jde o projev degenerace, nebo o přirozený odpor těla vůči snahám nepřibližovat se smrti. Je pro mě těžké pomyslet, že dny paní Thory jsou sečteny, protože vím, jak úzký je vztah mezi ní a Perrym Rhodanem. Ale každá věc na světě má dvě strany, kolego Vill-

noessi... Díky onemocnění paní Thory jsem se ve výzkumu principu araského séra dostal o něco dál."

Villnoess si zase jednou uvědomil, co znamená být lékařem a vědcem. Profesorova slova mu to právě dokázala. Zatímco v duchu ještě zápasil s představou, jak Perrymu Rhodanovi podává zprávu o skutečnosti, že jeho žena bude muset brzy zemřít, profesor hovořil o pokroku ve výzkumu.

Když jejich rozhovor skončil, doktor Villnoess cítil úlevu, ale jakmile si plně uvědomil, že bude muset promluvit s Administrátorem Sluneční říše, staré pochybnosti se vracely.

Zjistil, že se Pěny Rhodan zdržuje na Gray Beastu a že odtud řídí pozorování Druufů. Odvysílal mu tedy svou zprávu prostřednictvím hypervysílačky v Terranii. Zpráva byla přenášena třemi těžkými křižníky Sluneční říše až na stůl k Perrymu Rhodanovi. Přišla mu během důležité konference.

^ X ^

Pomocí neskutečné vnitřní síly zablokoval své myšlenky. Nechtěl, aby ho obtěžoval jakýkoliv telepat. Nikdo neměl dostat možnost všimnout si jeho bolesti, zoufalství a bezmoci vůči o'sudu.

Administrátor Sluneční říše Perry Rhodan se uzavřel, ale konference, kterou řídil, probíhala jako každá jiná.

Teprve o tři hodiny později přišla z Gray Beastu hyperzpráva, že Perry Rhodan obdržel informace.

Doktor Villnoess se ani nedivil, že se s ním Rhodan nespojí. Profesor Manoli byl pro takovou záležitost vhodnější osobností.

Ovšem ani ne o čtyřiaadvacet hodin později dostal doktor Villnoess příkaz opustit laboratoře.

Ohlásil se mu generál Conrad Deringhouse.

Villnoess okamžitě opustil rozdělanou práci. Věděl, proč generál přišel a kdo ho do Port Venusu poslal.

Vysoký štíhlý Conrad Deringhouse se zahleděl na primáře hematologického oddělení, který mu srozumitelnými slovy

•vysvětloval, v čem spočívá Thořina nemoc.

Když primář skončil, Deringhouse se na něj zamyšleně zamračil: „Pokud jsem vám dobře rozuměl, doktore, pak byla vyslovena domněnka, že nemoc paní Thory vyvolalo araské sérum z planety Tolimon, a právě tomu se mi nechce uvěřit. Galaktičtí lékaři...”

Villnoess ho rázně přerušil. „Vím, co chcete říct, generále, a proto je mou povinností vás informovat, že galaktičtí lékaři Arasové nemají stejně jako my žádný lék proti nádoru typu F Arkon! My Pozemšťané známe F Arkon pouze z literatury Arasů. Je to opravdu tragické. Je iluzí myslet si, že by galaktičtí lékaři vlastnili nějaký prostředek nebo snad cestu, jak zabránit nádoru typu F Arkon v jeho smrtících účincích.

Zhruba před třemi týdny zemřel na nádor typu F Arkon největší odborník galaktických lékařů v oblasti reflexů mozkových vln - Uut-Cin. Neříká to snad všechno, generále? Můžete se spolehnout, že tato informace a také příčina smrti Uut-Cina souhlasí,”

Muži na sebe mlčky pohlíželi. „Doktore, jak to řeknu šéfovi? Rhodan mi přikázal, abych cestou z Gray Beastu udělal zastávku tady u vás na Venuši...” Generál Conrad Deringhouse vyskočil a vzrušeně přecházel po místnosti. On, chladnokrevný v jakékoliv situaci, se obával okamžiku, kdy bude muset svému Šéfovi do očí říct, že pro jeho ženu není naděje.

Deringhouse byl celá ta léta přitom, když se téměř neskutečně krásná Arkonidanka Thora a Perry Rhodan, stavitel Třetí moci a tvůrce Slunečního impéria, krůček po krůčku přibližovali, aby se nakonec stali párem, který ve svém spojení našel největší štěstí, jaké dva lidé mohou nosit v srdci.

Avšak zatímco Perrymu Rhodanovi byla umožněna buňková sprcha na planetě Poutník a tím zaručeno prodloužení života o více než šedesát let, žádný Arkonidan - to znamená ani Thora - do buňkové sprchy neměl přístup. Přesto se Rhodan snažil využít všeho, co bylo v jeho moci, aby mohl Thoru uchránit před strašlivým osudem, aby po jeho boku nezestárla, zatímco on by zůstal věčně mladým, vitálním mužem.

Žádný z prostředků, které Thora během Času brala, neměl dlouhotrvající účinnost. Každý nový preparát přestal účinkovat dřív, než lékaři očekávali. Stále zřetelněji se ukazovalo, že Thořino tělo mobilizovalo všechny síly, aby bojovaly proti těmto preparátům,

Její tělo se proti umělým zákrokům bránilo!

A pak, před třemi měsíci, během jedné noci Thora přece jen neskutečně zestárla!

Zjistila to, ještě než potkala Perryho, Svěřila se mu během snídaně. V očích měla slzy, ale usmívala se. A když pak vzala jeho tvář do svých dlaní a zahleděla se do jeho velkých očí, řekla: „Perry, já nesmím plakat, protože bych byla nevděčná. U tebe, Perry, jsem našla své Štěstí a budu neustále myslet na to, jak jsi mě učinil Šťastnou."

Pak se s Perryem rozloučila.

Ještě téhož dne odletěla na Venuši, kde se ubytovala ve svém sídle na úpatí pohoří Valta, ve dvoutisícové výšce.

Od toho dne uplynuly tři měsíce a z rychle stárnoucí Thory se stávala smrtelně nemocná žena.

Pak přišlo to vyšetření krve.

Generál Deringhouse rozčileně pobíhal po pracovně primáře Villnoesse, ruce za zády a kroutil hlavou: „Perry Rhodane, tvoje žena musí zemřít!"

„Doktore...," zastavil se před Villnoessem, „Rhodan je přece taky jenom člověk, žádná socha, žádná neživá socha... Jak mu to mám říct... No tak mi přece porad'te!"

„On to ví," řekl Villnoess. „Včera mluvil s profesorem Manolim..."

„On to ví...,“ namítl Deringhouse. „Ano, ví to, ale..., zatraceně, doktore... Neumíte si představit, že Rhodan prostě téhle věci nechce věřit? Je to její muž! Thora je jeho žena. On ji miluje... To byste musel vidět, v jaké harmonii ti dva žili! Thora... ano, Arkonidanka Thora, kdysi hrdá, vznešená, odmítavá kněžna z prastarého arkonidského rodu vládců... a stala se z ní nakonec dobrá duše Sluneční říše!

Teď nechci mluvit ve frázích nebo s falešným patosem, říkám jenom to, co vědělo jen pár lidí: Thora našeho šéfa vedla. Nikoli nějakými předpisy nebo instrukcemi, natož potom výčitkami. Vedla Rhodana tím, že byla jeho ženou a že u ní našel štěstí, jaké si vysnil.

A teď by mělo být všechno zmařeno? Právě teď když osud naší maličké sluneční soustavy stojí na vážkách?

Doktore Villnoessi, proti tomu národu přece musí existovat nějaký prostředek..."

Primář však vzdychl a zavrtěl hlavou. „Generále, umírání patří k životu."

„Víc mi toho neřeknete?" okřikl ho Deringhouse. „Doktore, já vám přece nic nevyčítám, ale ..." ;

„V případě Thory Rhodanové žádné ale neexistuje..."

„Tak mi aspoň prozrad'te, jak ještě dlouho bude Thora žít?"

„Dnes máme Čtvrtého října 2043, generále." Doktor ztěžka oddechoval. „Paní Thora se nedožije jara příštího roku!"

„Takže půl roku?"

„Snad."

„Smím Ji navštívit, nebo existují nějaké důvody, které by mi nedovolily letět na její sídlo na Venuši?"

Primář chvíli přemýšlel. „Nechci vám ani Administrátorovi dávat marné naděje, ale spolu s mými kolegy jsme názoru, že by Thora měla dostat nějakou zodpovědnou úlohu, aby posle-

ní měsíce svého života, než dojde k prudkému rozpadu těla, nepřežila v němém zoufalství a letargii."

„Jak mám tomu vašemu návrhu rozumět, doktore? Copak nějaký náročný úkol skutečně dokáže v člověku nebo bytostech jako jsou Arkonidané zmobilizovat tolik sil, že to potlačí umírání?"

„V tom se Kde a Arkonidané nijak neliší, generále, ale vaše přání navštívit Thoru bych nyní nemohl doporučit. Jste přece na cestě do Gray Beastu. Pokud vaše zpáteční cesta povede opět přes Venuši, vraťte se s nějakým tím důležitým úkolem pro Thoru. Věřte, že ji to naplní novou chutí do života..."

„Copak neví, Čím onemocněla?" zeptal se Deringhouse.

„Víte to od dnešního rána. Zavolala mi."

„A vy jste... Doktore, to snad není pravda?"

„Nejsem ochoten připravit ji o poslední jiskřičky vůle po Životě jenom proto, že bych jí hloupě lhal! Ona ví, že onemocněla P Arkonem..."

„Doktore, za to bych vás mohl..." Generál pozvedl ruku. Panebože, pomyslel si lékař, ten voják musí Thoru úžasně zbožňovat...

Zvednutá paže ho nevyděsila. Chápal generála Deringhouse. „Generále, Thora je od dnešního rána přesvědčena, že sérum, které dostala, bylo tím nádorem znehodnoceno. Rozumíte psychologickému efektu tohoto pojetí? Každá žena spíše přijme skutečnost, že stárne vinou nemoci, než aby musela pochopit, že její tělo už není schopno přijímat biologické preparáty! Prosím, vysvětlete to tak i Administrátorovi!"

„Jistě... Odpusťte mi mé chování, doktore."

Generál zasalutoval a opustil pracovnu- Doktor se díval na zavřené dveře a v duchu musel myslet na Rhodanovy muže:

Všichni to byli oddaní, upřímní muži - i když s nějakými těmi chybičkami. Přesto však zasluhovali velkou úctu a obdiv.

Villnoess se otočil k oknu a zadíval se na zataženou šedivou

oblohu. Pršelo a za oknem bylo všechno bezútěšně zasmušilé...

•<. A ^

Generál Deringhouse to měl za sebou.

Perry Rhodan se k němu obrátil zády. Nastalo ticho a Deringhouse na ramenou cítil nesnesitelnou tíhu. Téměř doslova zopakoval Administrátorovi vše, o čem byla řeč u primáře na Venuši. Pokud byl ve vesmíru někdo, kdo na to měl právo, pak to byl právě Perry Rhodan, Thořin muž.

Rhodan řekl: „Deringhousi, nechť mě, prosím, o samotě. Uvidíme se za hodinku na poradě. Děkuji vám." ;

Sotva za sebou generál zavřel, Rhodan se spojil s dispečinkem: „Prosím, dávejte všechny hovory panu Bullovi. Nechci být vyrušován."

Gray Beast, sedmá planeta soustavy Myrtha, která měla celkem devětačtyřicet planet, se den ze dne stávala silnější a silnější základnou Sluneční říše. Už se tu proinvestovaly miliardy, aby se tento svět stal pevností v blízkosti praskliny v prostoru, která umožňovala přístup do vedlejšího Časoprostoru. Tady Rhodan zřídil nejdůležitější odrazový můstek pro boj s Druufy, jen dvaadvacet světelných let daleko od zmíněné praskliny.

Momentálně vyčkával. Čas pracoval pro něj, protože v časoprostoru Druufů právě probíhaly urputné boje mezi Arkonidany a Druufy. Obě strany, na první pohled zhruba stejně silné, ztrácely neuvěřitelně velké materiální hodnoty, které však zatím byly dostatečně doplňovány z rezerv. Arkonidané ani Druufové neviděli ve svých ztrátách náznaky, že by prohrávali.

Ted' však Rhodan nemyslel na galaktickou válku. Pořád dokola uvažoval o tom, co mu řekl profesor Manoli. Jeho mys

lenky zůstávaly na Venuši. V duchu před sebou viděl pohoří Valta a na jeho svahu Thořino kouzelné sídlo.

„Thoro...“ hlesl a rozpřáhl náruč. Sklonil hlavu a záměrně se udeřil do Čela o desku stolu. Nejmocnější muž Sluneční říše vedl nerovný boj s osudem.

Volal svou ženu. Cítil stále silnější pokušení hodit všechno za hlavu a smířit se s realitou, ale probouzely se v něm city a emoce, probouzel se v něm člověk, který nedokázal pochopit, že jeho žena má zemřít.

„Thomasi... Thomasi!“ V duchu viděl tvář svého syna, Thomase Cardifa, kterému bylo právě třiadvacet let. Jeho a Thořin syn!

Arkonidan i Pozemšťan...

Ale syn se postavil proti otci - syn, který vyrostl jako Cardiff a až do doby krátce po zkouškách na Sluneční akademii netušil, že má nějaké rodiče! Vyrostl bez jejich lásky!

„Thomasi, synku...“, Šeptal a přál si, aby v tuto hodinu nezůstal sám. Přál si mít syna u sebe, aby bolest z tragické zprávy o Thořině blížící se smrti překonali společně- Zároveň si však Rhodan s bolestí uvědomoval, že už je možná pozdě, protože svého syna už dávno navždycky ztratil.

Cítil se opuštěně. Odolával pokušení všeho nechat a letět na Venuši za Thorou, aby ji poslední měsíce života nenechal ještě osamělejší...

„Pane!“ ozval se hlas dispečera centrály na Gray Beastu a vrátil ho zpět do reality všedního dne.

„Prosím,“ odpověděl automaticky a zvedl hlavu.

„Pane, už deset minut přijímáme volání arkonidského počítačového Regenta. Řekl jsem o tom panu Bullovi, ale on mě odkázal na vás...”

Díky, Bully, pomyslel si Rhodan. V nouzi poznáš přítele a přítel Bully patrně správně vytušil, jak mu asi je. Jednal zase jednou typicky jako Reginald Bull - paličatě a svéhlavě. Ne-

chal šéfa vyrušit, aby přišel na jiné myšlenky, i když původní rozkaz zněl zcela opačně.

„Pane," oznamoval dispečer hypervysílačky, „text jeho vysílání zní: Žádáme, abyste se osobně dostavil! Volá každých deset minut, ale neoslovuje nikoho konkrétně- Je to zpráva pro vás? Pan Bull si to myslí."

„Díky," odpověděl Rhodan, „Ano, Čekal jsem takovou zprávu, Nemusíme na ni odpovídat. Konec."

Měl práci. Osobní starosti a problémy ustoupily stranou. Ve Sluneční říši však byl člověk, který by ho okamžitě pochopil:

jeho žena Thora! Myslel na ni i ve chvíli, kdy se spojoval se svým zástupcem Reginaldem Bullem.

„Bully, je u tebe Deringhouse?"

„Jo, sedí tady jako oukrop. Chceš s ním mluvit?"

„S vámi oběma. Pojd'te sem, ať jste tu, dřív než začne porada!"

Když o chvíli později Deringhouse stál opět tváří v tvář šéfovi, neubrnil se obdivu. Rhodan se dobře ovládal. Pokynul jim, aby se posadili.

„Bully, ty už o tom víš, ale Deringhouse ne," podíval se na generála. Když Rhodanův hlas nabral tenhle nedefinovatelný kovový zvuk, vždycky na ně čekala nebezpečná akce. „Deringhousi, na konci září jsem Regenta na Arkonu požádal o sto kulovitých arkonidských lodí... Proč se tváříte tak divně, generále?"

Generál sarkasticky odpověděl: „Myslím, že pro nás by byl sám ďábel lepším partnerem než počítač na Arkonu. Copak se už někdy držel našich dohod, Šéfe?"

Rhodan na tuhle otázku nereagoval a pokračoval: „Chci mít deset superobřích křižníků imperiální třídy, dvacet pětisetmetrových bojových lodí, třicet těžkých křižníků o průměru dvě stě metrů a čtyřicet lehkých lodí. Nemusíte na mě tak zírat, Deringhousi. Sto lodí? Co to je pro Velké Impérium? A kro-

mě toho si Uvědomte, Že si počítač dávno vykalkuloval, jak tyhle lodě dostane zpátky i s úroky v podobě Sluneční říše a Země!

Regent je jenom počítač, nic víc. Neustále dělá nějaké chyby, hlavně tou svou přísnou logikou... Neuvědomuje si, co jsme dávno pochopili, že ačkoliv se tváří jako náš spojenec, je naším největším nepřítelem! On totiž neví, co je etika, ale my ano!

Z tohoto pohledu musíme vidět nabídku Sluneční říše ke spolenectví s Arkonem. S jakoukoliv organickou bytostí bych jednal jinak, otevřeněji a upřímněji, ale Regent je pouhý stroj! Počítač, který má díky naprogramování pevné imperiální sklony. Už dávno jsem si odvykl cítit vůči němu výčitky."

Deringhouse přikývl. Pousmál se, ale pak hned zase zvažněl. „A já mám tedy...?" Rhodan přikývl.

„Oukej, Šéfe, pokusím se z Arkonu vytáhnout těch sto lodí. Ale měl bych k tomu něco."

„Prosím, Deringhousei."

„Jo, Šéfe," pokračoval generál nejistě. „Šéfe..., mám návrh... Teda..., možná že by se můj let na Arkon mohl spojit s úkolem pro vaši manželku. Vždyť je to arkonidská kněžna..."

„V žádném případě!" opáčil Rhodan ostře a zbledl.

„Odpust'te, pane, byl to jenom návrh," omlouval se Conrad Deringhouse-

Ale Reginald Bull si poposedl a prudce chytil Rhodana za paži; „Odkdy ses takovej egoista, Perry?" zeptal se a vyzývavě vzhlédl. Narazil však na skálu,

„Ne!" rozhodl Rhodan, sevřel ruku v pěst a udeřil do stolu.

Bullymu to však nevadilo. Deringhouseův nápad považoval za skvělý. „Hm..., taky způsob, jak se zbavit manželky."

V té chvíli by Deringhouse klidně odevzdal generálské epolety, kdyby za to směl rychle opustit místnost.

„Pane Bulle...”

Ale než mohl Perry Rhodan domluvit, Bully zařval: „Strč si toho svého pana Bulla někam! Perry!” chytil Administrátora za ramena a zacloumal s ním: „Perry, kamaráde, tak se konečně seber!”

Ale Perry Rhodan byl příliš ponořen do vlastní bolesti. Chtěl vstát, ale Bully byl rychlejší. Vyskočil a pokračoval: „Kdo jinej by tě měl podržet, když ne já? Nikdo jiný se neodváží... Poslouchej! Deringhouse poletí na Arkon malou oklikou přes Venuši... Copak jsi zapomněl, že se na Arkonu narodila?” Bully mu položil ruku na rameno a pohlédl mu do očí. Čekal, co Perry řekne.

„Bully, ty si myslíš, že se jí chci zbavit?” „Blbost! Šoková terapie, kamaráde! Copak mě neznáš?” Když Rhodan vstal. Bully mu už nebránil. Rhodan přistoupil k oknu a zadíval se ven. Deringhouse si odkašlal a šoural se pozpátku ke dveřím.

„Zůstaňte tady, generále,” vyjel na něj Bully. „Můžete ještě jednou zopakovat, co vám doktor Villnoess povídal ohledně paní Thory, že by měla dostat nějaký důležitý úkol...” V té chvíli se k nim Rhodan otočil. Už se rozhodl. „Měl jsi pravdu, Bully...,” kývl na přítele a pak se podíval na Deringhouse. „Odleťte na Venuši a naložte mou ženu. Ale ještě předtím se stavte u doktora Villoesse a povězte mu, jaký úkol má žena dostane. Ať doktor sám rozhodne, jestli Thora ještě jednou poletí na Arkon...” Rhodan impulzivně natáhl ruce ke generálovi a když mu sevřel dlaň, dodal: „Spoléhám na vás, příteli!”

Bully potlačil dojetí. Jednou větou řekl Rhodan vše. „Pane,” odpověděl pohnutě generál, „provedu vše tak, jak jste řekl.”

„Takže si už jen dohodneme letovou trasu, generále, a způsob, jakým se Regentovi musí vysvětlit, že naše spojení...”

má mnohem vyšší hodnotu, než představuje cena stovky lodí nejnovějšího typu.

Společně s Allanem jsme zvážili následující..." Když se pak o něco později z videofonu ozvalo, že se všichni pozvaní sesli na poradu, Perry Rhodan se rozloučil se svým generálem. 'Oba přátelé osaměli.

Dívali se jeden na druhého a mlčeli. Ještě nikdy v životě si nebyli tak blízcí jako nyní. Nebylo zapotřebí žádných slov.

„Pojď," řekl pak Rhodan. Opět je ovládl všední den se svými povinnostmi a termíny.

Když pak společně s Bullym předstoupil před třicet nejbližších spolupracovníků, už na něm nebylo nic poznat. S obvyklou přesností a precizností se pustil do vyřizování běžných záležitostí.

A Deringhouse se tou dobou vracel na Venuši.

^ _*_ ^

Kluzák přistával před Thořiným sídlem.

Protáhlá, světlá stavba se harmonicky přizpůsobovala tvaru svahu, zvedala se až k hřebenu a končila pod ním. Pohoří Valta tvořilo kouzelnou divokou kulisu. Sama obytná budova se nacházela ve výšce dvou tisíc metrů, což na Venuši znamenalo ideální klimatické podmínky.

Kluzák měkce dosedl.

O třicet metrů dál ležela terasa.

Byla prázdná, přestože zavládl krásný den a navíc úplné bezvětrí.

Prales tu v okruhu pěti set metrů ustoupil. Neviditelné energetické zábrany chránily stavbu před příšerami z Venuše, neboť tato planeta byla plná pravěkých zvířat.

Generál Conrad Deringhouse spatřil jenom jediného robota

na okraji terasy - právě na něj zaměřoval svůj optický systém a přicházel typickým krokem robotů.

Deringhouse se zastavil.

Tento strojový člověk nebyl tak docela neškodný, ale své síly dokázal použít pouze po důkladných kontrolách příchozích. Jeho hlavním úkolem bylo chránit život Thory.

Jako každý z příslušníků Sluneční říše a vesmírné flotily byl i Deringhouse zvyklý zacházet s roboty. Předal mu svůj poznávací kód a ve stejném okamžiku robot získal ve své paměti potvrzení, že tohoto návštěvníka smí pustit dál. Zatímco téměř lidským hlasem oznamoval povolení, byl Deringhouse více než na dvacet různých způsobů zkontrolován.

Velké prosklené dveře byly zavřeny, žádné okno otevřeno. Budova vypadala jako opuštěný velký bungalov - ztracený v divoké kráse pohoří Valta.

Když se Deringhouse přiblížil k prvním křídlovým dveřím, otevřely se a uvolnily mu vstup do domu-

Uvnitř se vyznal, protože tam za poslední roky několikrát navštívil Thoru a Perryho Rhodanovy.

Nejdříve vstoupil do rozlehlé haly. I tam se však nemohl ubránit pocitu, že vešel do neobydleného domu. Dokonce ho přitom trochu zamrazilo.

Za halou byla místnost pro návštěvy. I tam měli všechno zařízení podle Thořina vkusu. Arkonidská bytová kultura a pozemský styl se tu spojovaly v harmonický celek.

U dveří do knihovny Deringhouse zaklepal. Byl přesvědčen, že za nimi najde Thoru.

Knihovna byla její nejoblíbenější místností.

Ovšem na zaklepání neobdržel žádnou odpověď.

Deringhouse se zarazil. Vtom si připomněl varování primáře Villnoesse: „Až paní Thoru uvidíte, generále, připravte se na nejhorší!",

Obrátil se doleva. Namířil si to ke schodišti a stoupal po

kobercem pokrytech schodech. Nahoře z odpočívadla se šlo přímo do místnosti, jejíž zdi byly zcela prosklené. A tam, když to nejméně čekal, se před ním zjevila Thora! Ale - tohle že byla manželka Perryho Rhodana?

Vnitřní hlas Deringhouse okřikl: „Vzpamatujte se, seberte se, až uvidíte paní Thoru, generále!“ „Deringhousi, vy...?“ Slyšel její hlas a podle hlasu ji poznal!

Zvolna se k němu blížila stařenka s povadlými tvářemi a tisícem malých vrásek ve tváři. Bezkrvné rty, i ty byly vrásčité, se pokusily o úsměv. Téměř průhledná ruka, pokrytá pergamenovou pleť, se k němu natahovala.

Panebože, pomyslel si Deringhouse víc otřesen než zděšen, když se skláněl a vítal manželku Administrátora polibkem na hřbet ruky. Před půl rokem to ještě byla krásná mladá žena!

„Jsem ráda, že jste mě navštívil, Deringhouse. Posad'te se přece.“

Zdálo se, že ji každý pohyb stojí spoustu námahy a bolesti. Ani se nedokázala zdvořile usmát.

Deringhouse přímo bytostně cítil, jak ho tato situace znejišťuje. Copak jí Perry Rhodan nedal o jeho návštěvě vědět? Přitáhl si křeslo a pokusil se chovat normálně.

„Ano ano,“ řekla. „Můj manžel mi slíbil překvapení. Souvisí s vaším příchodem. Tak copak je, Deringhousi?“

V té chvíli se Thora na okamžik proměnila. Leukemická barva tváře a rukou vypadala najednou lépe. Vmžiku se ztratila spousta vrásek. Jako by rozkvétala a její kdysi nádherné arkonidské oči se rozzářily.

Deringhouse si této změny okamžitě všiml a řekl: „Paní Thoro, přišel jsem, abych s vámi letěl na Arkon III! Šéf došel k názoru, že jste nejsprávnější osobou, která by měla od počítačového Regenta nakoupit sto kulovitých vesmírných lodí...“

Deringhouse byl stran techniky velice vzdělaný a zkušený

muž, dokázal létat prakticky s každou kosmickou lodí, vypracoval se postupně až na generála, znal mnoho věcí a vědeckých poznatků, jenom tváří v tvář ženské psychice se pořád ještě cítil bezmocný jako dítě.

Ale nyní nevědomky jednal Šikovněji než lecjaký psycholog. I tón, kterým tu informaci řekl, zazněl natolik přesvědčivě, že se Thora přece jen usmála.

„Já že mám letět na Arkon...?“

Věděla Thora, že tato slova vyslovila ve své mateřštině?

Byla vzrušená a pokoušela se opět vypadat jako kdysi - fascinujícím způsobem krásná žena, kterou po boku Perryho Rhodana obdivovaly miliardy lidí.

I pro tento případ dal primář Villnoess určité instrukce, jak se má chovat.

„Generále, dávejte hlavně pozor, aby paní Thora přijala tento úkol ráda. Nezapomínejte, jak je vyčerpaná a jaké nebezpečí může skrývat jakékoliv vnitřní rozčilení.“

Stále ještě nejistě, nicméně opět s instinktem dobrého psychologa Deringhouse zasáhl.

„Paní Thoro, let na Arkon a především jednání s počítačovým Regentem nebudou lehká.“

Zavrtěla hlavou a položila ruku na jeho paži. „Úkol pro mě... Deringhousi, ani si nedokážete představit, co to pro mě znamená!“ usmála se jako mladá dívka a pak řekla, jak se cítí. „Už celou minutu vůbec nejsem unavená. Dokážu pohybovat rukama a myslím, že ani nebudu muset zavolat Išimatsu, abych mohla vstát. Pomůžete mi, generále?“

Thora se pokoušela postavit. Generál se ji snažil podepřít.

„Ne, děkuji, jde to i bez pomoci,“ bránila se.

Vstala vlastní silou.

Pak se do generála přece jen zavěsila a kráčeli po schodišti. Schody jí nedělaly žádné potíže. Mluvila přitom. „Myslím, že jsem v celém svém životě byla jenom jednou tak šťastná jako

dnes... To tenkrát když jsem zjistila, komu patří mé srdce. .Škoda že tady není Pěny. Ráda bych s ním mluvila přímo, ne přes tu odpornou, necitlivou obrazovku... Takže, Deringhousi, řekněte mu každé slovo a jak jsem se dnes ráno cítila silná... Ach, Deringhousi... Umírat Šťastně je dobré umírání... Ale ale, copak? Co se to s vámi děje? To proto, že mluvím o smrti? i. Tak - poletím s vámi na Arkon?"

„Ano, paní Thoro. Vezmeme si křižník BURMA."

Dole v knihovně se zastavili. Thora se na generála zkoumavě podívala.

„Nebudete mě muset obelhávat, Deringhousi. Znáte doktora Villnoesse?"

Dokázal jen přitakat,

„Já také. A od něj jsem se dozvěděla o nádoru typu F Arkon. Na vás vidím. Že o mé nemoci taky všechno víte, proto nemá vyznám, abychom se obelhávali."

Nehlučně se otevřely dveře a najednou před nimi stála japonská telepatka IŠimatsu.

Usmívala se. „Paní Thoro!" Telepatka, která Četla myšlenky Arkonidanky, se musela usmívat, protože Thora cítila radost jako už dlouho ne.

„Deringhousi, kdy odstartujeme?"

Mutantka, která se neodvažovala číst generálovy myšlenky, na něj překvapeně pohlédla.

Usmíval se. „Zítří, poletíme z Terranie a vy...,“ lehce kývl na IŠimatsu, „...budete Thoru doprovázet."

Kdo si vzpomínal na jednotku mutantů prvních dní, ten si vzpomínal i na arogantní, pyšnou Arkonidanku Thoru, která považovala lidstvo za barbaru, ale teď už každý musel přiznat, že se z ní stala milá, příjemná paní, která se zbavila povýšenectví a jakýchkoli dalších ošklivých vlastností. , „Ale samozřejmě že se mnou Iši půjde, Deringhousi. Dovolte/abych vám jí představila jako svou přítelkyni," zasmála se

Thora, když viděla, jak malou japonskou mutantku uvádí do rozpaků.

Následující hodinu si generál se ženou svého šéfa popovídal o všem možném. Služební roboti mezitím balili zavazadla.

^ ^ ^

Stometrový křižník BURMA s posádkou sto padesáti mužů stál připraven na velkém kosmodromu v Terranii. Otevřen byl už jenom jeden jediný vstup. Čekalo se na generála Dering-house, který zdržel start už o třicet minut, protože byl na cestě k BURME povolán zpátky k maršálu Freytovi.

Seděl proti němu za stolem a mezi nimi ležel text zprávy Perryho Rhodana. Jako obvykle byla krátká:

Neletět přímo na Arkon- Vynořit se uvnitř blokády a odtud se spojit s Regentem. Heslo Gariloon nula deset Arkon. Rhodan.

„Tak co si o tom myslíte, Deringhousi?“ zeptal se maršál.

Tihle dva muži se velmi dobře znali. Generál mohl před maršálem mluvit naprosto otevřeně, a také neváhal.

Rhodanova překvapující instrukce ho nejen naplňovala starostmi, ale také nerozuměl smyslu tohoto rozkazu. Bez Thory na palubě by si tím snad ani tak hlavu nelámал, ale nyní ano.

„Thora?“ zeptal se Freyt.

„Taky.“

„Blokáda? Nebo rozkaz sám o sobě?“

„Rozumějte tomu, maršále! Já nerozumím...“

V tom okamžiku z nebe nad Terranii na kosmodrom doslova spadl lehký křižník! Za lodí duněly rozrážené masy vzduchu, jako by se nad hlavním městem Sluneční říše přehnalo deset hurikánů najednou.

Maršál s generálem si vyměnili rychlé pohledy.

Podle způsobu přistání poznali, kdo s lodí přiletěl. Mezi tisíci pilotů vesmírné flotily existoval jenom jeden, který čas od

času tímto způsobem přistával: Reginald Bull - neoficiálně všude Bully.

Pak už to v dorozumívacím zařízení zapraskalo. Ještě než se obrazovka videofonu rozzářila, Rhodanův zástupce zařval:

: „Freyte, je Deringhouse ještě u vás?”

„Ano, pane...”

„Tak ať tam zůstane a počká na mé. Hned jsem tam!” Freyt se otočil a navázal spojení s dispečinkem kosmodromu. „Tady Freyt. Je známo, ze které planety pan Bull přilétl?” „Z Gray Beastu, maršále,” ozvalo se. „Díky.”

„Hm,” ozval se Deringhouseův jediný komentář. Pak Čekali. Na čekání byli zvyklí. Oba byli vojáci. ?

Stejně jako Bull přistával, vstoupil do maršálovky pracovník. „Přicházím od Šéfa.”

S tímto vysvětlením pak padl do křesla. „Prorážejí až téměř do našeho Časoprostoru, Deringhousi. Regent se ještě jednou ozval a trvá na tom, aby se Perry Rhodan hlásil, než odletí na Arkon. Až dorazíte na místo, ozvěte se Regentovi. Heslo znáte. Na jeho základě vás centrální počítač Arkonu bude muset považovat za Rhodanova zmocněnce. Ovšem kvůli tyhle maličkosti jsem se neodvážil násilného skoku k Zemi...

Deringhousi, počítačové] Regent Arkonu je odjakživa nespolehlivý spojenec. Během posledních čtyřia dvaceti hodin se dokonce proměnil ve vějičku.

Velká stanice na Gray Beastu zachytila dobře stovku odvysílaných Regentových zpráv a díky naší sluneční roztěldce jsme je dokázali rozšifrovat. Buď se v tom počítači něco rozbilo, nebo je v tak velký nouzi, že si jinak jeho chování neumím vysvětlit: Rozkazy..., stejný rozkazy odvolat, odvolané rozkazy znovu vydat... A pořád dokola! Už je mi arkonidských

robotů skoro líto, co s nima Regent poslední hodiny provádí. Druufové tím pádem pochopitelně poznali, že s blokádou u praskliny v prostoru něco nesouhlasí a okamžitě přiletěli s obrovskou vesmírnou flotilou. Proto jsou tu obavy, aby Druufové během následujících hodin neprolomili obrannou frontu. To je jedna věc. Nyní k bodu dva, pánové!

Do ty doby, než se situace na frontě poněkud stabilizuje, musí být zastaven provoz mezi Gray Beastem a Sluneční soustavou. Veškerý provoz. Spojení přes vysílačky smí probíhat pouze s vaším písemným povolením, maršále. Pravděpodobně se jedná pouze o pár hodin.

Vy, Deringhousi, se musíte připravit na to, že Regent vaši nabídku v jednu chvíli přijme a v následující chvíli opět zamítne. Nesete zodpovědnost za zdravotní stav paní Thory. Nevystavujte ji žádné příliš velké zátěži, ale taky jí nedávejte najevo, zeji šetříte,

Tenhle úkol vám fakt nezávidím, generále!

A teď proč jsem přiletěl na Zemi, Deringhousi.

Na Gray Beastu jsme zachytili hlášení nějakýho agenta, bohužel jenom částečně. Přišlo z Aralonu..."

Freyt a Deringhouse společně vykřikli: „Z Aralonu?"

Podívali se na sebe.

Aralon byl centrálním světem Arasů, galaktických lékařů. Tento národ arkonidského původu byl největším výrobcem léků v celé Galaxii!

Všichni Arasové se soustředili na výrobu a vývoj všemožných léků proti nemocem, které trápily obyvatele celé Galaxie. Udělali si z toho lukrativní obchod a už celá tisíciletí prodávali všem známým světům Galaxie své preparáty. Mělo to však i stinné stránky. Arasové byli ochotni v zájmu svých obchodů vymýšlet nejenom nové nemoci, ale udržovat při životě i obvyklé nákazy a infekce globálního formátu.

Už několikrát Perry Rhodan tyto kšeftmany se zdravím mír-

nil a trestal, ovšem v konečném efektu to stejně nebylo nic platné.

„Z Aralonu!" zamračeně zopakoval Bully a ukázal tím otevřeně, co si o tomto světě myslí. „Protože je to hlášení neúplný, podobá se hádance. Možná na Gray Beastu vidíme duchy, ale Perry Rhodan... Pánové, znáte přece Šéfa! A on tvrdí, že toto hlášení agenta Aralonu souvisí s naší plánovanou návštěvou Arkonu.

Tady! Tohle je to hlášení!"

Skládalo se pouze ze čtyř slov a jenom jedno z nich bylo úplné: „...ozek... rozkaz... encef... Arko..."

Najednou se Deringhouse pod uniformou zpotil. „Pane," řekl rozčileně, „encef... to je přece Část odborného výrazu pro mozek. Cítím, že Regent plánuje zase nějakou lumpárnu... Vymývání mozku nebo tak něco, a možná ještě něco: Regent . požaduje, abychom se objevili v blokádě a hlásili se odtud. On ještě neví, že místo Perryho Rhodana poletím já. Možná že se . po nás bude střílet! Zničení lodi Pozemšťanů vinou nešťastné náhody se potom dá snadno vysvětlit. Dá se docela dobře zajmout posádka, prohlásit ji za mrtvou a potom podrobit nejdůležitější osoby z paluby vyplácnu mozků. A já mám na palubě Thoru!"

Pohlédl na Reginalda Bulla a pak na marsala Freyta. „Umíte Číst myšlenky, Deringhouse?" zeptal se Bully. „Ne, Proč, pane?" překvapeně se zeptal generál. „Protože Pěny Rhodan dospěl ke stejným závěrům jako vy." „A přesto smím s Thorou letět na Arkon?" „Rhodan vás považuje za schopnějšího, než za jakého se považujete sám, generále." „Díky!" zachmuřeně odpověděl Deringhouse. „V tom případě, generále...," Bully vstal a začal přecházet po místnosti, „vám klidně můžu říct, že jsem se snažil Rhodanovi celou tu záležitost vymluvit. A víte, co mi odpověděl?

Řekl mi: Deringhouse se s BURMOU nedostane do žádného nebezpečí a neuvrhne do něj ani Thoru!

Já mu prostě věřím a vím, že se všechno podaří!"

Generál také vstal. Přejel si rukou přes krátce střižené vlasy. Nebylo to žádné gesto rozpačitosti, nýbrž znamení, že dospěl k rozhodnutí, „Když člověka informujete o nebezpečí, které na něj čeká, pak už ztratilo největší část své nebezpečnosti, pane... Ale doufejme, že to platí i pro náš případ. Dobrá! BURMA ihned odstartuje. Mohu jít?"

„Hodně Šťestí!" popřál mu Reginald Bull.

„Hodně, hodně štěstí, Deringhousi!" volal za ním Freyt a potom osaměli. Za pár minut se už dívali na BURMU, jak stoupá k nebi.

„Hodně štěstí," řekl Bully stísněně a potom ještě dodal:

„Proč jsem nezašel na BURMU, abych naposledy podal ruku Thoře? Já zbabělec..."

Podívali se na sebe. A než Freyt vůbec pochopil, co říká, zeptal se Reginalda Bulla: „Byl informován ten jejich kluk, pane?"

Podsaditý Reginald Bull se prudce otočil a z očí mu vyšlehly plameny. Pravou ruku sevřel v pěst. „Maršále, ve Sluneční říši žije jenom jeden jedinej zatracenej chlápek, kterej se odvažuje poslat Rhodana k Čertu a nechce s ním mít už nic společný-ho! Tím chlápkiem je jeho syn! Ještě nějakou otázku, maršále?"

„Ne, pane!" odpověděl Freyt a chtěl pozdravit.

„Nechtě těch nesmyslů, Freyte! Mě prostě vždycky rozčílí, když si vzpomenu na poručíka Thomase Cardifa. No, nechme toho! Musím zpátky na Gray Beast. Uvidíme se příště, Freyte!"

^ A ^

Joe Pasgin, první důstojník BURMY, si už dělal hlavu ohledně Deringhouseova zpoždění, když generál vstoupil do velí-
nu lehkého křižníku a zahleděl se na panoramatickou obrazovku.

„Budete tu loď řídit, Pasgine," řekl, aniž by se po něm ohlédl. „A abyste se dozvěděl to nejnovější: Prvním cílem BURMY je blokáda arkonidských bojových lodí před prasklinou v prostoru!"

Joe Pasgin právě sahal po synchronním spínači, ale ruka se mu zastavila ve vzduchu. I ostatní muži ve velínu se zarazili. Překvapeně, popleteně a zaraženě vzhlíželi ke generálovi.

Conrad Deringhouse jim však ukázal záda. „Pasgine, kdo je zbraňovým důstojníkem lodi?"

„Bíg Alden, generále. Přišel sem z Titanu, kde řídil obě paprskové zbraňové věže na pólech lodi."

„No, aspoň něco. Mimochodem: Na palubě všechno a všichni připraveni?"

„Ano!"

„Tak letíme, Pasgine! Najdete mě v mé kajutě!"

S tím se obrátil, kývl a pousmál se. Ten naznačený úsměv dělal přítomným dobře. Ovšem jakmile se za ním zavřely dveře velínu, muži se začali dohadovat, oč vlastně jde.

Zanedlouho se v Deringhouseově kabině a v každé kabině BURMY ozvalo hlášení; „Transice za tři minuty!"

Generál se rozběhl za Thorou. Musel si pospíšet, aby ho transice nepřekvapila cestou, protože Thořiny kajuty neležely přímo u velínu, nýbrž o dvě patra níž.

Když se zastavil před jejími dveřmi, do transice scházelo UŽ Jen pětatřicet vteřin.

Zaklepal a ohlásil se, ale místo Thory spatřil na malém monitoru vedle dveří tvář Išimatsu. „Generále? Prosím...", řekla mutantka a otevřela dveře. Deringhouse rychle vstoupil a zůstal stát za dveřmi.

„Deringhouse, okamžitě se posad'te!" zavolala na něj Thora a v nereflexním světle se její nádherné vlasy zatřpytily jako tenkrát, když ji Pozemšťané spatřili poprvé - jako zářivě mladou, krásnou dívku.

Ukázala na křeslo. Sotva se generál posadil, pocítil transit-ní šok. Křížník BURMA mezitím opustil „meziprostor" a Deringhouse se zkroutil rematerializační bolestí. Thora se celou dobu ani nehнула. Zdálo se, že jí transice nijak neuškodila.

Drobná telepatka se zdržovala vzadu v místnosti. Deringhouse se otevřeně zaradoval ze změny v Thořině chování a vzhledu. Najednou vypadala docela zdravě. Jak rád by tomu uvěřil, kdyby neměl na paměti Villnoessovo varování: „Čím zdravěji bude paní Thora vypadat, tím nemocnější je. Nebude to znamenat nic víc nebo míň než pouhou poslední mobilizaci životní energie. Pak přijde smrt, i když nevíme přesně kdy..."

Deringhouse chtěl promluvit, nadechl se, ale v té chvíli se rozsvítil jeden z monitorů; „Chce s vámi mluvit šéf, paní Thoro!" zvolal službu konající důstojník ze spojové centrály.

Deringhouse překvapeně vzhlédl. Rhodan že se pokoušel mluvit se svou Ženou?

Ve stejném okamžiku zvažoval tisíce variant. Proč by to Rhodan dělal? Volal hyper vysílačkou a tím pádem mohl prozradit Gray Beast. Kromě toho by se Regent mohl snadno dozvědět, že k němu místo Perryho Rhodana poletí Thora z rodu

Zoltralů.

Proč Rhodan takhle riskoval?

Ale to už se na monitoru objevila Rhodanova tvář. „Škoda že nemůžeme letět spolu, Thoro... Brzy se uvidíme!"

„Perry!" zvolala, ale už byl pryč. Hyperspojení z hlubin vesmíru skončilo. Obrazovka v její kajutě opět posedla a monitor zhasl.

Navzdory všem pochybnostem a otázkám se generál Dering-

house s úsměvem zahleděl na Thorii. „Thoro, patrně došlo k malé chybičce. Chvilku jsem váhal. Ještě jsem vám neprozradil úplně všechny novinky ohledně našeho letu. Tak mne nyní vyslechněte a pochopíte, proč vás Perry zaskočil...”

Potom vyprávěl tak, že jeho slova byla ze tří čtvrtin pravdivá a z jedné nepravdivá, protože se rodila ze soucitu. O hlášení agenta z Aralonu se nezmínil ani slovem. Pomlčel i o Bullyho bleskovém přiletu na Zem.

„Perry vás chtěl zbavit vašeho úkolu, ale pak pochopil, že váš let na Arkon neznamená velké riziko, pokud nemyslíme na blokádu a situaci u praskliny v prostoru. Nakonec jsme se dohodli, že pokud se situace kolem blokády zkonsoliduje, odvysílá krátký pozdrav.”

Usmál se na Thoru a sklouzl pohledem na telepatku, která stála za svou velitelkou. Išimatsu byla bledá jako stěna. Přečetla si totiž generálovy myšlenky a nyní dobře věděla, jak nebezpečné dobrodružství na BURMU Čeká.

Thora vzala Deringhouse za ruku a usmála se: „Vím, jak jsem nemocná. Už nemám tolik síly jako dříve. Prosím, nechtě mě chvíli o samotě...”

Generál jednoduše přikývl a spolu s ním odešla z místnosti i Išimatsu.

„Iši? Že vy jste mi pronikla do myšlenek?" zeptal se hned na chodbě.

„Ano, generále...," zastyděla se dívka.

„Dobrá, v pořádku, aspoň už víte, co nás čeká. Víte, že jsem o šéfově pozdravu neměl ani tušení. Paní Thora nesmí ani v nejmenším cítit, že jsem ji obelhal. Dejte na to pozor, Iši, a kromě toho se postarejte, aby za ní přišli naši palubní lékaři a prohlédli ji.”

Podlaha mu hořela pod nohama. Aniž by počkal na odpověď, spěchal k antigravu a za pár minut vstupoval do spojové centrály.

„Jak sem přišlo to vysílání?" zeptal se hned ve dveřích službu konajícího důstojníka. „Přes nový šifrovací přístroj Swoonů..." „Odkud?"

„Z nějakého lehkého křižníku, generále. Pokud jsme to dobře spočetli, pak ze vzdálenosti asi osmi set světelných let..."

„Díky."

Otočil se a namířil si to do velínu, aby včas zastavil přípravu třetí transice. Upozornil přítomné, že je nutno brát ohledy na Thorin zdravotní stav. Se třetí transicí chtěl počkat až po výsledcích lékařského vyšetření. Potom přivolal prvního důstojníka k mapě.

„Jsme zhruba tady, Pasgine. Tamhle je prasklina a až do téhle hloubky tvoří loď Arkonu bezpečnostní prstenec. Bude to pro nás znamenat asi tři kratší transice. Nerad bych se ocitl uprostřed nějaké cizí lelky..."

„Copak arkonidské lodě o našem přiletu nevědí?" divil se důstojník.

„Možná ano, ale podle posledních zpráv o vzájemně si odporujících rozkazech počítačového Regenta... nevím, nevím."

Vtom se ozvali spojaři a hlásili, že zachytili vysílání ze stanice Omega 17:

Plné přeskupení jednotlivých flotil Arkonu! Hloubku iron-, ty 0,7 světelných let rozšířit na tři světelné roky! Arkon neuvěřitelně posiluje bojovou flotilu! V prostorových oblastech Panter 76 a 73a se Druufové snaží o průlom! V žádném případě neletět k Panteru 76 a 73a! Ostatní části fronty jsou momentálně klidné, ale každou chvíli lze čekat nálety Druufů.

Tuhle zprávu poslala jedna z kulovitých lodí Sluneční říše z oblasti daleko od Gray Beastu, předala ji BURME a tím vyjasnila situaci. Deringhouse věděl, že Regent Arkonu opět jedná chladně a logicky a že nadále zůstává stejným nebezpečným partnerem.

To, co si Reginald Bull a další muži Sluneční říše vysvětlovali jako protichůdné, bylo jen výsledkem počítačové logiky[^] dá se říci geniálních strategických Šachových tahů.

Konečně přišla lékařská diagnóza. Doktoři na palubě neměli sice k dispozici laboratorní prostředky jako Villnoess na Zemi, ale společně jako jeden muž prohlásili, že Thořin stav dosáhl kritického bodu a že lze kdykoli počítat s nejhorším. Transit-ní zátěž považovali za bezvýznamnou.

„Jenom tři skoky k frontě!" přikázal Deringhouse.

„Doufejme, že nedorazíme s mrtvolou na palubě," zabručel Pasgin a dal tím najevo, že ho tahle divná akce nenadchla.

Za pár minut už absolvovali dva skoky hyperprostorem a přiblížili se svému prvnímu cíli na dosah.

Deringhouse akci jen sledoval. Nyní slyšel Joea Pasgina hlásit: „Všem arkonidským jednotkám ve vesmírné oblasti Tygr 46. Hlásíme nás přilet za patnáct minut." Poznávací kód, heslo atakdále...

Pasgin se spojil se zbraňovým důstojníkem slabě ozbrojené BURMY. „Aldene, nejvyšší bojová pohotovost! Transice za patnáct minut! Střílet jenom na můj výslovný rozkaz!"

„Rozumím!" odpověděl Alden.

Deset minut před skokem dostala posádka rozkaz obléknout si skafandry. Nyní už každý věděl, že se BURMA řítí do riskantního dobrodružství.

A pak přišla transice přes necelé tři světelné roky!

^ A ^

Vynořili se v pekle.

Okamžitě byli ze všech stran ostřelováni a energetický ochranný štít BURMY byl rázem zatížen na osmdesát procent.

„Spojaři, co se děje?" ječel Pasgin. „Proč po nás střílejí?"

„Bez ustání odesíláme poznávací kód!"

Deringhouse se podíval zaměřovači přes rameno. Střílely po nich tři gigantické křižníky imperiální třídy - tři lodě o průměru 1 500 metrů! Jejich soustředěná palba byla schopna měnit celé planety v explodující slunce - a BURMA měla jenom sto metrů v průměru!

„Pozor!“ křičel Pasgín. „Opatrně!“ Jeho slova patřila kopilotovi Olavsonovi, který se neuvěřitelně krkolomnými manévry snažil mást nepřítele... Vtom je olízl paprsek dezintegrátoru. Kdyby dostali plný zásah, bylo by po nich. Kontrola ochranného štítu hlásila 100 procent zatížení. Deringhouseovi se v té chvíli zastavilo srdce, protože to znamenalo prakticky prolomení ochrany, ale pak zařvaly agregáty lodě a znovu Štít aktivovaly.

„Proč nesmím střílet?“ zaječel do toho rámusu Alden.

Hendrik Olavson se ocitl ve svém živlu. Uhýbal s lodí před zbraňovými paprsky, ulétal jim a rázně, přesně a odhodlaně měnil směr...

Vtom si muži ve velínu všimli, že transitovali přímo mezi bojující lodě Arkonu a Druufů.

Na velkých monitorech BURMY se objevovalo jedno malé slunce za druhým, každé se velice rychle rozšiřovalo do všech stran a zářilo všemi barvami, než úplné pohaslo. Byly to bojové lodě rozpadající se v atomární reakci,

Bledé prsty paprsků chamtivě chňapaly do všech směrů. A lehký křižník Sluneční flotily plul přímo uprostřed.

„Pryč odtud!“ zvolal Joe Pasgín na Olavsona.

Mladý poručík slabě přitakal. Rozhodl se, že opustí vesmírný sektor Tygr 46 a pokusí se dostat do oblasti Tygr 32.

Sklonil se nad ovládacím panelem.

Energetické stanice a transforméry BURMY zařvaly. Jejich zvuk překonal veškeré zvukotěsné izolace. Obrovské síly vytrhly loď Pozemšťanů z obklíčení směrem k sektoru Tygr 32.

„Poznali nás! Poznali nás!“ křičel spojař do mikrofonu. To-

hle hlášení bylo jasné a Hendrik Olavson okamžitě zareagoval.

Snížil výkon energetických stanic lodi na osminu. Stroje utichaly a zrychlení zpomalovalo.

Zároveň se otevřel centrální vstup do velínu. Deringhouse a Joe Pasgín se otočili.

Oba nečekaně spatřili Thoru.

Do velínu neustále docházela hlášení o různých událostech v okolí a vzhledem k tomu, že se všude bojovalo, bylo těch hlášení hodně a různého druhu.

Thora je všechna slyšela. Dvěma kroky se Deringhouse octl před mikrofonem. „Tady Deringhouse. Nastavte vysílání ve spojové centrále“

Okamžitě ho poslechli a obrazovky se rozzářily. Na jedné z nich se objevila uniformovaná tvář arkonidského robota. Ovšem než mohl generál něco říct, na pravoboku se zablesklo. Jedna z bojových lodí Druufů nepozorovaně pronikla prstencem a pokoušela se rozstřílet BURMU.

Tři arkonidské lodě bleskurychle zareagovaly a spojenými silami okamžitě zničily loď Druufů.

Nepřítel stačil proti BUŘME odpálit jenom jeden nebezpečný paprsek. Byl to znovu Hendrik Olavson, který s bezpečnou jistotou zareagoval a uhnul.

Zatímco Deringhouse mhouřil oslněné oči, všiml si na jednom z monitorů robotského kapitána, který si ho prohlížel jako nějakou věc.

„Jsem generál Deringhouse ze Sluneční soustavy a jsem tady na rozkaz Perryho Rhodana. Řekněte mi, proč na nás arkonidské lodě zaútočily, přestože jim Regent musel oznámit blízký přilet lodí Pozemšťanů?“

Robot odpověděl okamžitě: „Rozkaz Regenta Arkonu zničit třífrontový útok našich nepřátel za všech okolností měl přednost před jakoukoli jinou instrukcí, Pozemšťane. Připojte

se nyní těsně k nám, abychom vás mohli bezpečně vyvést z bojové zóny!"

Deringhouse se otočil. „Paní Thoro," začal, ale hned zase zmlkl překvapením. Manželka Perryho Rhodana byla k nepoznání. Najednou před ním opět stála hrdá Arkonidanka Thora ze Zoltralu, příslušnice rodu, který kdysi vládl velkému impériu ještě před počítačovým Regentem - velitelka posledního arkonidského výzkumného křižníku -, a v této roli vstupovala do velínu BURMY. Její momentální vzhled obviňoval všechny lékařské diagnózy ze lži!

„Generále..., pánové, myslím, že je načase, abych aktivně vstoupila do dění. Prosím, nenechte se déle zdržovat mou přítomností."

S úsměvem minula Deringhouse. Joe Pasgin a Hendrik Olavson se mezitím starali, aby se skutečně připojili ke třem arkonidským bojovým křižníkům a schovali se pod jejich ochranu.

Deringhouse nabídl Thoře jediné volné křeslo ve velínu.

„Ne," odpověděla s úsměvem. „Deringhousi, opravdu jsem nemocná? Nějak se mi tomu nechce věřit."

Pro Deringhouse v tuto chvíli nebylo těžké se usmát a ze srdce řekl: „Paní Thoro, obdivuji vás!"

Vtom však spojová centrála hlásila: „Počítačový Regent s vámi chce mluvit, generále!"

„Prosím, spojte mne s ním!" nařídil Deringhouse.

Thora položila ruku na jeho předloktí. „Nebylo by lepší, kdybych s ním jednala i já, Deringhousi?"

Generál však zavrtěl hlavou. „Považuji za takticky lepší, když se mu dáte poznat až na Arkonu tři, paní Thoro. Prosím, ustupte trochu stranou, aby vás nemohla zachytit spojová kamera."

Obrazovka hyperspojení se rozblikala. Jako pokaždé když bylo navazováno spojení s Regentem, se na ní nejdříve obje-

vila směs různých barevných vzorů a pak nakonec obrovitá ocelová polokoule v gigantické hale.

Regent se zeptal přímo: „Kde je Rhodan?”

„Nemůže letět, Regente,” odpověděl stejně stručně generál.

„Heslo Gariloon nula deset Arkon!”

„Znalost hesla nevylučuje kontrolu identity vaší osoby. Přileťte na Arkon tři!”

Přestože generál věděl, že jeho následující slova nebudou mít žádný význam, namítl; „Regente, znáte mne jako Pozemšťana Deringhouse. Můj partner...”

Počítačův hlas zněl chladně: „Přileťte na Arkon tři. Vaše identifikace je nutná. Je možné projednat odevzdání jedné stovky bojových lodí.”

A stejně diktátorsky Jak mluvil. Regent nyní vypnul spojení.

Vedle Thory byl generál jediným člověkem na palubě, který znal typické vlastností počítačového vládce Arkonu. Tázavě pohlédl na Thoru. „Mně se ty jeho formulace nelíbí, paní Thoro! Rozkaz přiletět na Arkon kvůli identifikaci se mi zdá příliš průhledný...”

„Ale copak nechceme letět na Arkon, Deringhousi?” zeptala se ho překvapeně.

„Pochopitelně že ano. Vlastně bych ani proti velitelskému tónu našeho partnera Regenta nic nenamítal, kdyby neudělal to, že mimořádně zdůraznil ochotu vyjednávat. Víme přece ze svých vlastních zkušeností, jak dokonale dokáže lhát... A ta jeho ochota jednat o stovce kulovitých lodí je podle mě lži-

/ i a
val

Thora zavrtěla hlavou. „Nemohu sdílet váš názor, Deringhousi. Neděláte si kvůli mně náhodou příliš mnoho starostí?”

Nemohl jí povědět pravdu. Bez její přítomnosti na palubě lodi letící na Arkon tři by měl jenom desetinu starostí, které si dělal. Ale i kdyby byla zdravá, nechoval by se jinak.

Odpověděl jí pouze toto: „Doufám, že mě Regent přesvědčí o opaku a že vy dokážete situaci odhadnout daleko lépe než já.“

BURMA letěla v doprovodu superobřích křižníků celé tři hodiny podél fronty bojujících a musela přitom dvakrát uhnout před nečekaným útokem Druufů.

Nakonec se jedna z arkonidských lodí znovu ozvala, oznámila, že ochranný doprovod končí a pak robotské lodě bez pozdravu zmizely ve vesmíru.

^ ^ ^

Poslední skok zavedl BURMU doprostřed hvězdokupy M 13.

Toto velké nahromadění hvězd mělo v průměru devětadevadesát světelných let a obsahovalo zhruba třicet tisíc různě velkých sluncí. Bylo jádrem Velkého impéria a možná i proto se tento státní útvar považoval za skutečně velký.

Na monitorech BURMY se objevoval nebyvalý úkaz. Bylo tam slunce vedle slunce a soustředěnost hvězd vyvolávala nejrozdílnější světelné i optické efekty, z nichž některé byly vskutku velkolepé. Měkce zářící pásma Mléčné dráhy zmizely z dohledu, jako by ani nikdy neexistovaly.

M 13 - jádro arkonidského impéria - bylo grandiózním tvůrčím aktem, který zastínil vše, co lidé ve vesmíru zatím mohli vidět.

Centrální hvězdou hvězdokupy bylo mimořádně veliké za-řívě bílé svítící slunce, kolem kterého kroužilo sedmadvacet planet. Nejdůležitější z nich však byly první tři planety, které kolem slunce obíhaly ve tvaru rovnoramenného trojúhelníku.

Nesly stejné jméno jako jejich slunce, totiž Arkon, a odlišovaly se pouze čísly I až III.

Arkon I, neboli Krystalický svět, se svými podmínkami po-' dobal Zemi a byl to svět, kde Arkonidané bydleli, zatímco na

Arkonu II byly umístěny veškeré správní instituce Velkého impéria včetně obchodních skladů a kosmodromů.

Arkon III však neměl v celé Galaxii obdobu: Byl větší než I nebo II, a kolem svého slunce se točil v podobě jedné velké výrobní zbraní. Tady se stavěly gigantické bojové křižníky, na léto planetě se nacházelo srdce arkonidského válečného soustrojí - vojenské štáby, štáb flotily, ministerstvo války - a počítačový Regent!

Deringhouse ztěžka oddechoval, když musel myslet na Regenta, Tento počítač vznikl před mnoha tisíci lety jako pojistka pro případ, že by organické bytosti, to znamená sami Arkonidané, už nedokázaly z vlastních sil vládnout impériu. Tento stav nastal před necelým stoletím, kdy Arkonidané podlehli sebeuspokojení, ztratili jakýkoliv zájem o své okolí a postupně degenerovali. Centrální počítač pak automaticky převzal vládu nad celou říší.

Deringhouse aktivoval spojení k Thoře. Kontrolní monitor ukázal její tvář. Dívala se plna očekávám.

„Paní Thoro, smím vás poprosit, abyste přišla do velínu? V následujících minutách bych si rád znovu promluvil s Regentem.“

Jen přikývla. Deringhouse mezitím požádal spojovou centrálu, aby navázala kontakt s Regentem.

Zároveň byly hlášeny otřesy prostoru. „Pět lodí!“ oznamovali zaměřovači.

. I skok do hvězdokupy M 13 byl proveden se zapojeným tlumičem vlastních frekvencí, což znamenalo, že bdělé strážní stanice Arkonu díky svým kompenzátorovým zaměřovačům přilet BURMY zaznamenaly a okamžitě vyslaly pět lodí, aby se na příchozího z hyperprostoru podívaly.

Ve stejnou chvíli hlásili spojaři kontakt.

Rozzářila se obrazovka a opět viděli tvář robota. Robot mluvil, ale nebylo ho slyšet. Zato od spojařů přišlo vzrušující hlá-

šení: „Regent nám nedovídá, nemluví ale ani se žádnou ze svých pěti lodí, co sem přiletěly!"

Teprve pak bylo slyšet i robota. Toho spojaři přepojili do velínu.

Právě vstupovala Thora, Generál ani neměl čas se na ni ohlédnout. Ovšem když se vedle něj postavila, už ji nežádal, aby uhnula z dosahu kamery.

„... a poletíte v doprovodu až na Arkon!" slyšeli ještě robota.

Potom roboti vypnuli spojení dřív; než mohl Deringhouse něco říct.

„To nevypadá nijak dobře-...", řekl a starostlivě kývl na Thoru. „Nemáme spojení s Regentem, ale určitě si s někým povídal. Doprovod... Pcha! Moc tomu nevěřím, paní Thoro!"

„Generále," zvolal vzrušeně spojový důstojník, „jedna z jejich lodí požaduje, abychom jí předali řízení BURMY!"

„Spojte mě s ní!" přikázal Deringhouse natolik přísně, že se na něj Joe Pasgin překvapeně otočil.

Monitor se rozsvítil a opět bylo vidět uniformní tvář jednoho z arkonidských robotů.

„Příteli," oznamoval mu Deringhouse, „vyříd'te svému Regentovi, že nejsme Arkonidané, nýbrž Pozemšťané. A jako Pozemšťané nemáme rádi, když naše lodi řídí roboti."

Robot neodpověděl a zrušil spojení. ,

„No tak, paní Thoro, co říkáte na můj požadavek?" zeptal se Deringhouse sarkasticky.

„Roboti!" Tím řekla všechno.

„Jeden robot!" odporoval jí generál. „Mamutí počítač. Nejdůležitější je, aby to byl on, kdo bude vědět, jak my Pozemšťané reagujeme na ohrožení své svobody!"

Thora se musela zasmát. „Deringhouse, i když pocházím z-dynastie Zoltralu a narodila jsem se na Arkonu, věřte, že počítačový Regent je v mých očích stejnou příšerou jako ve va-

Sien, ale jako Arkonidanka bych patrně nedokázala vystupovat tak přísně a důsledně jako vy Pozemšťané. Mimochodem - poslední roky se musím velmi držet, abych docela nezapomněla, že nejsem dítětem Země."

Jejich rozhovor přerušil astrogátor Měrek.

„Generále, náš kurz už nesouhlasí. Trochu uhýbáme, ale takové změny kurzu jsem u robotských křižníků ještě nikdy nezažil!"

„Není to tak hrozné, Mercku... Ke které planetě bychom při úhybném manévru mohli asi tak letět?"

Thora zpozorněla. Bývalá velitelka velkého výzkumného křižníků byla vysoce kvalifikována i v této oblasti.

Měrek se zamračil. „Soustava má sedmadvacet planet... Těžko teď říct, kam by nás mohli chtít zavést. Nejdřív až za půl hodiny."

Deringhouse nebyl ochoten vůbec nic riskovat. Měl na palubě Thoru a tato skutečnost rozhodovala.

Jeho rozkaz odešel do spojové centrály: „Za chvíli dostanete souřadnice vnucené změny kurzu a k tomu také okamžitou pozici. Bez jakéhokoliv komentáře to odvysílejte k naší nejbližší záchytné stanici."

Pod pojmem záchytná stanice existovaly lodě Pozemšťanů, které se podle pečlivě vypracovaného plánu zdržovaly na určitých místech v Galaxii, aby přijímaly hlášení agentů a předávaly je další stanici, až se taková zpráva nakonec dostala až na Zemi do Terranie, aniž by tím byla prozrazena pozice Země.

„Máme další změnu kurzu, pane... Panebože, vypadá to na přistání na Mutralu!"

„Mercku! Vyhlaste poplach! Během deseti minut musím mít jistotu!" zvolal generál a obrátil se zpátky na Pasgina: „Jak dlouho ještě?"

Jeho otázka se vztahovala na dobu letu k Arkonu III.

„Pokud udržíme rychlost 0,89 světla, generále, pak... pět nebo Šest hodin!"

Deringhouse se obrátil na spojaře: „Slyšeli jste?"

„Ano, generále!"

„Zatím pozdrzte vysílání pro Zemi, dokud nebudeme mít přesné údaje a vyhodnocení!"

Pak se generál zadíval na Thoru. Její předchozí sebejistota byla pryč. Generálovy rozkazy ji donutily k zamyšlení - především pak o zmíněné změně kurzu.

„Jsem z toho unavená...,“ řekla.

V té chvíli přišla do velínu IŠimatsu a četla generálovy starosti jako v knize. Dala mu za Thořinými zády znamení. Deringhouse se obrátil zpátky k Thoře: „Je toho na vás moc. Prosím, běžte si odpočinout, než... Než se dozvíme, kam to vlastně letíme."

Poděkovala mu za upřímnost, vstala, zavěsila se do japonské mutantky a zvolna opouštěla velín. Když se za ní zavřely dveře, Deringhouse spustil zhurta: „Pánové, jestli se ještě jednou budete všichni tak soucitně a útrpně koukat na Thoru, tak mě teprve poznáte! Paní Thora je nevyлéčitelně nemocná! Ona to ví, ale nechce, abyste jí to neustále připomínali těmi svými zvědavými pohledy! Doufám, že si rozumíme!"

Odpovědělo mu zaražené ticho.

Posadil se do křesla, ve kterém před chvílí seděla Thora. Velké panoramatické obrazovky zprostředkovávaly dokonalý obraz o situaci, ve které se nacházeli.

„Zaměření!" hlásili technici. „Dvě lodě, pravděpodobně velikosti TITANU. Přilétají na pravoboku!"

Spojová centrála hlásila: „Regent se aktivuje na hyperfrekvencích. Teď...,“ oznamovali spojaři a propojili do velínu, kde se už ozvalo jen: „...násilím přistát na Mutralu. Povoleno bránit ve startu všemi způsoby!" Bylo to jasné.

Regent je chtěl mít pod kontrolou. Oba křižníky se přiblížily na vzdálenost pouhých osmdesáti kilometrů,
„Fajn, pánové," oznamoval Deringhouse. „Takže se trochu porozhlédneme na Mutralu, ale prý to tam vypadá podobně jako na Plutu."

Mutral byl 27. a tudíž poslední planetou soustavy Arkonu. Tato ledová planeta sloužila už přes 15 000 let jako obranná pevnost soustavy. To, co Arkonidané jednou vybudovali, vydrželo na věčné časy. Deringhouse ani na vteřinu nezapochyboval, že tam BURMA bude nucena přistát. Zajímal ho pouze fakt, proč to Regent chtěl takhle a ne jinak. Proč chtěl, aby místem pro jednání byl právě Mutral.

Vtom se znovu ozval jeden z robotských kapitánů doprovodných lodí. Tentokrát už nežádal - nyní přikazoval, že chce převzít řízení lodi, ale opět se mu dostalo stejné odpovědi, tentokrát z úst Joea Fasgina: „Dejte nám své souřadnice. My nedovolíme, aby naši loď řídili roboti! Kolikrát vám to máme vysvětlovat?"

Pasginův výbuch byl zbytečně emotivní, protože robot obratem potvrdil: „Tady máte souřadnice...," a předal všechny potřebné údaje do palubního počítače BURMY.

Lehký křižník pak mírně pozměnil kurz a na monitorech se objevila nehostinná, studená planeta Mutral.

„To nám to pěkně začíná!*" zavrčel Joe Pasgin, který opět přenechal řízení lodi šikovnému kadetu Hendriku Olavsonovi. Musel přistávat naprosto přesně podle udaných souřadnic letu, protože bylo více než jisté, že dole na planetě budou zbraňové systémy Arkonu namířeny proti nim a že by se jedna jediná chybička mohla snadno stát osudnou.

Deringhouse si bůhvíproč vzpomněl na neúplnou zprávu agenta z Aralonu. Nějak mu to nešlo z hlavy...

řinstáli na ledové pláni. Jakmile dosedli, ozářilo je oslnivé světlo reflektorů.

„Ochranný Štít nechtě aktivovaný!" přikázal generál a vstal z křesla.

Pak prožili deset hodin Čekání. Regent se na jejich výzvy jednoduše vůbec nehlásil. Mamutí počítač si dával na Čas. Deringhouse však disponoval jen určitým stupněm trpělivosti. Po uplynutí deseti hodin ji ztratil.

Zatímco Thora odpočívala, generál si to namířil do spojové centrály a zlostně přikázal, ať nastaví Regentovu frekvenci. Udělali to okamžitě, ale centrální počítač Arkonu se pořád ještě neozýval. Nicméně všichni na palubě věděli z hlášení Sluneční rozvědky, že Regent ukládá do paměti všechna hlášení a všechny výzvy, které k němu jsou vyslány.

„Regente!" promluvil Deringhouse do mikrofону, „přistál jsem na Mutralu. Ještě předtím jsem si dovolil informovat Rhodana. Vyjádřil jisté pochybnosti ohledně našeho následujícího rozhovoru..."

„Počkejte!"

Náhlá Regentova reakce všechny překvapila. Deringhouse však promptně odpověděl: „Už ale ne deset hodin, Regente!"

Počítač mlčel.

Zato se ozval velitel základny na Mutralu: „Tady Taarell, Pozemšťane. Očekávám vaši návštěvu. Prosím, přijďte, než se začnu dívat na novou simultánní hru!"

Arogantní, namyšlený, dekadentní - takový byl velitel základny na Mutralu, jako ostatně drtivá většina Arkonidanů.

Conrad Deringhouse nehnul ani brvou. Znal Arkonidany. Neměli se svými bojovnými předky nic společného. Byli biologicky nebezpečně labilní, neustále unavení a ospalí, nicméně nafoukaní až hrůza.

Z obrazovky se na něj dívala houbovitá tvář a cynicky se usmívala. Deringhouse si ji zevrubně prohlížel, což se Arkonidanovi nezdálo: „Pozemšťane, mám ti připomenout, kdo jsem?"

Generál se ani nehnul.

„Arkonidane," odpověděl soucitně, „co znamená být velitelem téhle ledové koule? Já jsem generál pozemské flotily a mým šéfem je Perry Rhodan!"

Na okamžik to vypadalo, jako by se Arkonidan probíral z ospalosti, pak jen hlesl: „Rhodan... Kdo je to?"

Ale Deringhouse nemusel odpovídat, protože v té chvíli se na monitoru místo odulé tváře ukázal robot.

„GD-78-P-456, 23, pane!" představil se. „Mám za úkol vás jako velitel jednotek na Mutralu varovat před neuváženými pokusy o start. Velký Koordinátor přikázal, že nesmíte opustit ochranu planety Mutral! Z naší strany je všechno připraveno, pokud byste chtěl odletět."

Spojení bylo přerušeno a obrazovka zhasla.

Deringhouse se rozhlédl po svých mužích. „Myslím, že teď máme jasno, ale žádné nebezpečí nám nehrozí. Zatím musíme jen počkat, až se nás Velký Koordinátor uráčí zavolat,"

Když se v tu chvíli otevřely dveře do velínu, domníval se, že to bude Thora, ale vstoupila drobná telepatka. Prosebně na něj pohlédla: „Generále, už hodinu zachycuji stále silnější nebezpečné myšlenkové impulzy. Mohli by se na této planetě nacházet Arasové?"

Tahle otázka ho vyburcovala! Znovu pomyslel na agentovu zprávu!

„Iši, pojd'te se mnou!"

Následovala ho až do jeho kajuty a tam se jí zeptal: „Jakého druhu Jsou ty nebezpečné impulzy? Doufám, že jste nezapomněla, koho tady máte na Rhodanův příkaz chránit a ošetřovat?"

Išimatsu přikývla a odpověděla na obě otázky; „To, co jsem zachytila, bylo plné nebezpečí. Ale nedokázala jsem to identifikovat... Jako by se planeta Mutral posunula mezi mě a toho druhého. Jinak si to neumím vysvětlit, generále..."

Vtom se ozvali spojaři a hlásili: „Regent komunikuje s někým na Mutralu. Bohužel nevíme s kým. Z Arkonu III přišly jen tři krátké zakódované impulzy.”

Deringhouse se otočil k monitoru a zeptal se spojaře: „Dokážete zjistit, kde je tady na planetě jejich základna?”

„Jistě, pane. Chcete přesné hodnoty?”

„Ne, díky!”

Reproduktor ztichl.

„Já teď paní Thoru v žádném případě nebudu rušit,” oznamoval generál. „Už ji nemohu zatahovat do dění. Zdá se, že toho je nějak moc.”

Telepatka mu však odporovala: „Pokud to opravdu uděláte, přivezete zpátky na Zemi mrtvolu. Takové zklamání by paní Thora určitě nepřežila. Víte vůbec, že vaší vinou už zase vypadá staře a nemocně, generále?”

„Já...?” divil se.

„Ano, protože jste ji požádal, aby uhnula z dosahu kamery a pak jste si s Regentem povídal jenom vy sám.”

Palubním rozhlasem přišla další zpráva: „Generále, Regent už s vámi chce mluvit. Paní Thora vás čeká ve velínu!”

Deringhouse se na tuto informaci díval jako na znamení osudu. „Pojďte se mnou, Iši, a dávejte dobrý pozor na Thoru. Kdyby toho na ni bylo moc, naznačte mi to. Pak se nějak postarám, aby... Copak je vám?”

Už cestou do velínu Išimatsu zbledla. Deringhouse pochopil, že zachytila další myšlenkové impulzy.

Kontakt s cizími mozky trval jenom pár vteřin, ale když se na generála podívala, hned vyhrkla: „Na Mutralu přistáli Arasové, generále. Jejich přistání souvisí s naším přiletem. Bohužel toho však víc nevím...”

„Je to pozitivní, nebo negativní?” zjišťoval generál.

„Negativní... Zřídka kdy jsem cítila tolik nenávisti...”

Dospěli až ke dveřím do velínu. Vstoupili a Išimatsu zůsta-

la v pozadí jako vždycky. Deringhouse nejdříve ze všeho uviděl Thoru. Byla oblečena do parádní uniformy velitelky arkonidského křižníku, seděla v křesle a hrdě vyčkávala věci příštích. Zase vypadala báječně, i když staré.

Než se stačil probrat z překvapení, v reproduktoru to zachrastilo a Regent promluvil bez jakýchkoliv úvodních slov:

„Nabídka ze Země už je passé, ale Velké Impérium je přesto ochotno dát k dispozici čtyřicet lehkých a třicet těžkých křižníků nejnovějšího typu a konstrukce. K tomu ještě deset superobřích křižníků- Dodávka ihned!

Jako protihodnotu očekáváme: tisíc pozemských kapitánů lodí, tisíc pozemských zbraňových velitelů, dva tisíce specialistů na pohonné agregáty, impulzní a dezintegrátorové zbraně a pět tisíc specialistů z oblastí, které určíme. Situace bitvy u praskliny v prostoru nás nutí obsadit bojové lodě Pozemšťany!"

„A jakou pozici zaujme takový Pozemšťan, velitel kosmické lodi, na palubě křižníku Arkonu?" zeptala se Thora- Chovala se a mluvila jako královna. Deringhouse ji nemohl neobdivovat.

„Pozemští velitelé kosmických lodí budou na arkonských lodích pracovat ve funkcích prvního důstojníka, Thoro ze Zoltralu," odpověděl počítač, protože Thoru poznal.

„To jsou podmínky, které nemohu přijmout, Regente, protože odporuje povaze Pozemšťanů, aby uznali za kapitána lodi robota."

„Toto tvrzení není podloženo. Naše výzkumy mentality Pozemšťanů o ničem podobném nehovoří." i

Tímto Regent poprvé přiznal, že na Arkonu byly prováděny pokusy a výzkumy na Pozemšťanech, které bezesporu stály mnoho lidských životů.

„Nemám v úmyslu nic bagatelizovat,"* odpověděla Thora.

„Možná že budeme ochotni jednat, jakmile se tisíc požadovaných pozemských kapitánů stane veliteli arkonidských bojových lodí.“

Nyní musela na odpověď chvíli čekat, proto ještě dodala:

„Nicméně .dokud nám bude zakázán volný start z Mutralu, nebudeme jednat o ničem!“

„Zákaz startu potrvá, Thoro ze Zoltralu...“

Thora však Regentovi skočila do řeči: „Já jsem Thora Rho-danová...“

Ve stejnou chvíli centrální počítač vypnul spojení.

„Neměla jsem mu to říkat,“ hlesla Thora.

Deringhouse však zavrtěl hlavou a pak namítl; „Je přece jedno, jestli by s námi přestal mluvit teď, nebo o deset minut později. Ale aspoň se pokusíme odstartovat. Nechci se ani sázet, že nás nepustí... Do toho, Pasgine, Olavson! Nestává se každý den, aby se posádka lodí Pozemšťanů dobrovolně blamovala. Ukažme Regentovi, jak slabá je naše BURMA!“

Joe Pasgin kývl a Olavson se pustil do práce. Lod' se zachvěla, ale od planety se neodlepila. Držely ji mocné síly - sací paprsky, které vycházely z podzemních generátorů a transformerů.

Deringhouse se podíval na navigátora a ten hned vysvětloval: „Při normálním startovním tempu bylo sací pole dvakrát silnější než obvykle, generále, ale nereaguje nijak bystře!“

„Aha!... Zastavte pokus o start, počkejte dvě minuty a pak bleskurychle na normální tempo vzletu! Chlapi, my to musíme zkusit, jinak můžeme šéfovi rovnou zavolat o pomoc... Ale zatraceně, myslím, že Regent čeká právě na to! Kdepak, milej automate, tuhle radost ti neuděláme!“

Olavson strhl páku hlavního agregátu do nulové pozice, aby ji po chvíli prudce vrátil do startovní polohy.

Druhý pokus o start!

BURMA nadskočila jako gumový míč, ale nedospěla ještě

ani do výšky jedné stovky metrů, když se sací pole stačilo nastavit a přinutilo loď k nouzovému přistání.

Muži ve velínu pobledli, výjimku tvořili jenom Thora a De-ringhouse. Oba byli tím pokusem nadšeni.

Zároveň se také ozval arkonidský velitel Mutralu. Oznámil, že posílá jednotku robotů, která má přešetřit, co se vlastně stalo.

Thora se bleskurychle posadila před monitor: „Taarelli, myslím, že se známe!”

Taarell, Arkonidan s houbovitou tváří, zíral na ženu v uniformě velitelky křižníku Velkého Impéria a vykotal: „Paní...,” a pokoušel se o úklonu.

„Taarelli, okamžitě odvolejte tu jednotku robotů!” přikázala hlasem jako břitva.

Arkonidan se však vykrucoval: „Paní, přikázal to Velký Koordinátor. Nemohu je povolat zpátky, protože jsou naprogramováni tak, aby poslouchali přímo Regenta! Prosím tisíckrát za od...”

Thora vypnula spojení. „Ubohé Impérium...,” poznamenala hořce a zavrtěla hlavou.

Big Alden u zbraňových soustav zvolal: „Zaměření! Z ledu stoupá padesát těžkých bojových strojů. Co s tím mám dělat, generále?”

Joe Pasgin přepnul na panoramatické monitory. Z rozeklaného ledového povrchu planety vystupovalo padesát bojových robotů. Mířili k lodi Pozemšťanů. Přeskakovali přitom metrové praskliny v ledu, jako by to nebyly ocelové kolosy, ale lehké váhy.

„Regent nám posílá vyslance!” zvolal Pasgin.

Deringhouse měl najednou pocit, že se na něj někdo dívá. Otočil se a spatřil Išimatsu, která mu ukazovala, aby ji následoval ven na chodbu.

„Hned,” řekl a pak vyhlásil poplach: „Aktivovat všechny

naše roboty! Ať jich dvacet napochoduje před výstup číslo tři. Za ně do rezervy třicet strojů. Všichni ostatní připravit! Z arkonidských robotů směj! k nám na palubu pouze tři!" Když vypnul spojení, zavrčel: „A já si je ještě pustím na loď!" Ovšem- vmžiku dodal: „Pagine, převezměte všechno! Jdu na chvíli ven. Díky, doprovod není nutný. Paní Thoro, vy v žádném případě neopouštějte velín. Vysvětlím později!"

Když pak odcházel, podíval se na Iši a řekl: „Jo... Iši..., pro vás mám taky úkol, pojd'te se mnou...,“ ale jakmile se za nimi zavřely dveře, už se zeptal; „Tak copak je?"

Išimatsu byla opět bledá jako křída: „Robotská jednotka má rozkaz vyvést vás a paní Thoru z lodi, i kdyby měla použít násilí!"

Tohle tvrzení připadalo Deringhouseovi příliš silné: „Jak to víte?"

Telepatka takovou otázku čekala: „Když Thora mluvila s arkonidským velitelem, poprvé jsem zachytila zřetelné impulzy. U Taarella jsou Arasové, kteří mají od Regenta za úkol vyptávat se vás nebo paní Thory na pozici Země! Pomocí vymývání mozku!"

Big Alden v té chvíli nevědomky potvrdil její slova, když hlásil, že podle energetického zaměření míří proti lodi všechny zbraně planety.

A v té chvíli se okolí lodě proměnilo v zářivé inferno. Smršť energetických paprsků prolomila ochranný štít lodi, ale samu loď nezasáhl ani jeden. To ani nebylo účelem akce, protože zbraně Mutralu hned zase ztichly.

Nicméně zbraňová centrála hlásila, že všechna palubní děla byla zneškodněna a že nemají žádnou energii pro zbraně. Zároveň se BURMA začala naklánět na stranu.

Energetické zdroje pohonu lodě zařvaly, ale to už se Deringhouse vřítit zpět do velínu a zastavil ruku Hendrika Olavsona: „Nesmíme to uspěchat!" řekl klidně, jako by se loď nena-

cházela v krizi. Pak se obrátil k mikrofonu palubního rozhlasu: „Tady Deringhouse! Výstup tři neotevírat. Blesková kontrola. Aktivovat pracovní roboty. Konec!“

Potom se otočil k Olavsonovi: „Proč stojíme nakřivo?“

„Asi nás tou střelbou zbavili několika teleskopických nohou!*" bezmocně zaskřípal zuby mladý poručík.

„Takže přímý útok proti lodi se nekonal?“

„To ne. Zničili náš ochranný štít, naše zbraně a pár nohou....“

„Olavsone, ksakru, a to nemůžeme aktivovat antigrav, aby nás narovnal?“

„Agregáty čtyři, sedm a jedenáct nefungují, pane!“

„Cože? Ještě tohle? Antigravy taky ne?“

Ozval se telekom a na monitoru se objevil arkonidský velitel. Otočil se přímo na Thoru: „Paní, prosím, nebraňte našim robotům ve vstupu na palubu... Vy a váš generál si máte obléci skafandry a odejít v doprovodu robotů ke mně na poradu. Všechno probíhá podle rozkazu Velkého Koordinátora, paní!“ oznamoval hlasem sevřeným křechy.

„Co po nás ten počítač chce?“ přísně se otázala Thora a Šlehla po Arkonidanovi pohledem: „Ty mi lžeš! Co se mnou a s generálem máte v úmyslu? Řekni Thoře ze Zoltralu pravdu!“

Taarell se málem zhroutil. Jeho vyděšený výraz prozrazoval, jaké ho trápí výčitky, ale než stačil otevřít ústa, kdosi na jeho straně vypnul spojení.

Thora se podívala na užaslého Deringhouse. Nedokázal pochopit, že je na smrt nemocná.

„Jaké máme šance?“ zeptala se chladnokrevně a její hlas měl sílu jako dřív.

„Už jsem přežil horší situace,“ uhnul Deringhouse.

„Takže Špatné a...“

Byla přerušena hlášením, že antigravy opět fungují!

Thora vyskočila. Sršela energií a rozhodností. Její pobledlá

tvář nabírala barvu a ruce, které na Venuši vypadaly průhledně, se překrývaly.

Hendrik Olavson postavil loď do původní polohy.

„Agregáty čtyři a jedenáct jsou opět v pořádku. Agregát sedm je neopravitelný!"

„Deringhousi," hlesla Thora a položila generálovi ruku na rameno, „pokud má Regent z někoho ve vesmíru respekt..., pak jenom z mého muže!"

Tohle byla chvíle, kdy se musela dozvědět pravdu.

„Bylo naší chybou, že jsme tak uvažovali, paní Thoro! Regent byl naprogramován arkonidskými vědci pro arkonidské impérium. Etický pojem přátelství mu je cizí. On nemůže jednat proti svému programu..., to se ještě nikdy Žádnému počítači nestalo!

, Vy a já máme jít za Taarellem, protože nás chtějí podrobit vymývání mozku! Pro počítač na Arkonu III je vědomost o pozici Země tak důležitá, že kvůli ní zapomíná i na boj s Druufy!"

„Něco podobného jsem vytušila hned, jak jsem promluvila s Taarelíem. Takže nám zbývá už Jenom zoufalý pokus o útěk. Jak vysoko se dostaneme?"

Přítomní důstojníci sledovali Thoru. Působila na ně velkým dojmem. BURMA se nacházela v neskutečné mizérii a ona mluvila klidně a vyrovnaně o naději.

„Momentálně proti nám stojí padesát bojových strojů. Nemůžeme pro náš start udělat nic, dokud se nestáhnou, a oni se stáhnou, teprve až s nimi půjdeme vy a já, anebo...,“ zarazil se Deringhouse a přemýšlel: „Ano, budeme to muset zkusit... Spojová centrála..., spojte mě s Regentem. Naléhavý hovor!"

„Naléhavý hovor!" potvrdil spojař.

^ ^ ^

K dalšímu spojení s Arkonem III nedošlo. Taarell se ještě jednou ozval, aby vyjádřil ultimativní požadavky. Dostali deset minut.

Venku před vstupem číslo tři čekalo padesát arkonidských bojových robotů. Antigrahy duněly a držely BURMU ve vodorovné poloze.

Deringhouse na to musel stále více myslet.

„Kde a jak stojí ti roboti před lodí?“ zeptal se s předstíraným klidem.

Okamžitě mu to ukázali na monitorech.

„Aha,“ poznamenal generál a požíval se na hodinky: „Ještě sedm minut. Musíme rychle něco udělat, pánové... Olavsone, dávejte dobrý pozor, co ohlásím,“ oznámil a zapnul palubní rozhlas: „Tady generál Deringhouse! Každý z členů posádky má nyní za úkol se připoutat, zachytit, uvázat nebo připevnit tak, aby se mu při pádu BURMY na bok nestalo nic zlého, Pozor na volně ležící předměty. Konec!“

Zřejmě jenom Pasgin a Olavson pochopili, co se děje a co generál plánuje, protože se spokojeně zašklebili.

Deringhouse mezitím zavolal vstup číslo 3: „Naplňte ho našimi bojovými stroji. Jakmile se BURMA znovu napřímí, okamžitě je vypustěte směrem k bunkru, ze kterého proti nám vyšli roboti nepřítelé!“

„Teď vám rozumím,“ řekla Thora a spustila se do křesla. Jako všichni ostatní se připoutávala.

^ ^ ^

Do vypršení ultimata chybělo ještě pět minut, když Joe Pas-gin pohnul pákami a bleskurychle zatáhl dvě třetiny všech zdravých teleskopických noh křížníku - a zároveň vypnul antigravová pole. Loď se naklonila a padla na bok. Ve stometrové kouli se rozlehla ohlušující, rezonující rána.

Část ledové vrstvy pod lodí se rozpustila a dovolila BURŤME klesnout ještě o něco hlouběji.

Při pádu lodi bylo zničeno všech padesát arkonidských bojových robotů. Proměnili se v nepotřebný, neškodný Šrot!

Ovšem v jedné věci se Deringhouse přepočítal: BURMA zapadla do ledu natolik hluboko, že už se z něj nebyla schopna vysvobodit vlastními silami!

Deringhouse viděl svou chybu.

Popadl mikrofon palubního rozhlasu a přikázal, aby ze vstupu číslo 1 okamžitě odletělo k cíli třicet robotů. Jakmile se vstup otevřel, několik mužů už uzavíralo sázky, kolik robotů se dostane až do podzemí.

Byla tu jistá naděje, protože tahle planeta proti BURŤME využila jen tisícinu své síly. Většinu děl měla zdejší arkonidská pevnost nastavenou pro boj ve vesmíru.

Sotva však roboti vzlétli a bylo vidět, kam letí, už ze země vyšlehl první paprsek a proměnil dva bojové stroje v obláčky plynu.

Hned nato se ukázaly další paprsky- Zničily ještě čtyři roboty.

„Dezintegrátory!“ zvolal překvapeně Olavson, jakmile se další dva stroje zničehonic proměnily v prach.

„Dva jsou u cíle!“ triumfoval Měrek a zděšeně ztichl, protože pochopil, že podcenil počítačem řízené kolosy.

Žádný jejich robot už neletěl. Ti, kteří přežili let, se snesli na povrch a postupovali jako pěšáci. Využívali přitom nerovností terénu.

„Útočníci zprava!“ vykřikl Měrek, když na monitoru spatřil osm arkonidských robotů, kteří vybíhali z dosud neviditelného výstupu na povrch planety. A otevíraly se další dva...

Proti dvaceti bojovým robotům Pozemšťanů stálo čtyřicet arkonidských. Byly to jen stroje a neznaly pojmy jako odvaha či zbabělost. Dělalý, co jim přikazoval program.

„Druhá vlna ven!“ křikl Deringhouse.

Rozkaz byl okamžitě proveden.

„Vyslali jsme je, generále! Kapslové sondy vystřeleny!“

Muži ve velínu sledovali na obrazovkách lodi kruté, nicméně fascinující záběry z boje robotů. Thora se naklonila a zeptala se: „C° chcete s kapslovými sondami?“

Téměř hroživě odpověděl: „Arkonidané se brzy budou sakramentsky divit a jejich počítače se zblázní... V okruhu padesáti kilometrů se žádné zaměřovači zařízení nebude umět nastavit přesně na cíl... Kapslové sondy jsou v podstatě rušičky, které stvořili mikrotechnici Swoonové... Podívejte, Thoro! Už pracují!“

Skutečně. Nepřítel najednou začínal hůře zasahovat... Zároveň jako by venku sláblo umělé světlo- Thora tento proces sledovala lip než generál.

„Tři roboti pronikli dál... Že by zničili nějaké reflektory?“

Krátce nato na severu skutečně zhaslo světlo, ale pro roboty to nic neznamenalo. Byli schopni se rozlišit i v úplné tmě.

Vtom jako by planeta praskla. Mocné exploze otráasaly ledem a kamením a z podzemí vyšlehly plameny.

„Panebože!“ zvolal překvapeně Měrek. „Odkud to střílejí?“

„Útok z vesmíru!“ tvrdil důstojník od prostorového zaměřovače. „Panebože, co to mají s cílovou optikou? Nač to střílejí?“

Všude kolem pukala země, otevírala se, vybuchovala a ničila podzemní zařízení Arkonidanů... Celou dobu se Olavson snažil dostat BURMU ze sevření ledu a sacích paprsků, až konečně mohl nadšeně zarvat a přehlušit bitevní hlomoz: „Lezeme ven! Sací paprsky už nefungují! Ještě trochu šťávy do generátorů..., ještě... Ted’!“

Stometrová koule se uvolnila, poskočila ve vzduchu, zapotácela se a postavila se zpátky na vysunuté teleskopické nohy.

„Start!“ přikázal Deringhouse,

„Nestartujte, generále!" odporovala Thora.

Překvapeně na ni pohlédl. Její prsty mu svíraly předloktí. Dívala se na monitor. Zpátky k lodi totiž přilétali tři roboti. Každý z nich držel v pažích Arkonidana, oblečeného ve skafandru.

Ve chvíli, kdy se ponořili do stínu BURMY, Mutral jako by doopravdy praskl v půli!

Ze sněhu a ledu tryskaly gejzíry lávy, země se třásla a duněla, ledy a skály pukaly... BURMA měla co dělat, aby ji antigravové pole udrželo. Mocné agregáty, které měly zásobovat zbraně Arkonidanů, vybuchovaly jeden za druhem...

Bylo vyloučeno, aby si toho Regent nevšiml, a lidé moc dobře věděli, jakým způsobem uměl zareagovat na nečekaný útok...

„Start!!" zařval Deringhouse a snažil se překřičet prehistorický řev zuřících živlů kolem lodi.

Podařilo se to hned napoprvé. Už nebylo síly, která by je zadržela. Kolem lodi se znovu utvořil energetický ochranný štít. Jako stometrový projektil vzlétli do volného kosmu.

„Zaměření, generále! Osm jednotek na levoboku!"

Aha! Tohle byla Regentova první odpověď! A další na sebe nenechala čekat: „Nálet z pravoboku! Čtrnáct jednotek!"

Spojová centrála hlásila: „Volá Regent! Příkazuje nám, abychom se vrátili na Mutral!"

„Čert ho vem!" ozvala se Thora a sledovala práci mužů ve i velínu. Lod' zrychlovala na maximální hodnotu. Hendrik Olavson přitom šikovně uhýbal před zbraňovými paprsky nepřátel. Velín se proměnil v blikající, pestrobarevně i akusticky "signalizující včelín.

Rozběhl se countdown transice.

Zbývalo jim třicet vteřin do okamžiku záchrany a zdálo se, že Arkon o tom ví. Kolem lodi se rozpoutaly síly, které se ze všech sil snažily BURMU zneškodnit, rozbít, zničit. Hendrik

Olavson se už potil po celém těle, ale jeho reakce byly pořád ještě naštěstí neuvěřitelně skvělé...

Deset vteřin do skoku!

Za tu dobu je minulo snad dvacet paprsků!

Transice!

A v okamžiku skoku do hyperprostoru přišel zásah - plný zásah!

Strefili se do lodi v okamžiku, kdy dematerializovala. Energie dezintegrátoru se spojila se skokovou energií BURMY! Zničující účinek tím byl eliminován, ale energie skoku lehkého křižníku se zmnohonásobila!

Mučivý transitní šok trápil všechny členy posádky až na Thoru. Proto to byla ona, kdo zareagoval jako první, když re-materializovali zpět: „Letíme přímo do slunce!“

Ze všech stran panoramatického snímání okolí se na ně vyplazovaly ohnivé jazyky. Hendrik Olavson opět reagoval jako geniální pilot.

Zapnul nouzovou transici - bez udání souřadnic - a krátký skok hyperprostorem je vynesl o pár světelných let dál. Ze slunce, které se je právě snažilo spolknout, zbyla na monitorech jenom maličká zářivá tečka.

Všichni si oddechli a Deringhouse mlčky stiskl Olavsonovi ruku.

Pak už se zase věnovali práci. Zajímalo je, co poví počítač:

„Žádné zaměření..-, přestože jsme transitovali bez-frekvenčního tlumiče?“ oznamoval popleteně důstojník od zaměřovačů. Deringhouse na něj zamyšleně pohlédl.

Uprostřed napjatého ticha přišlo od vstupu číslo 2 následující hlášení: „Naši roboti nám přinesli na palubu velitele Taarella a dva Arasy!“

„...Šéf z nich bude mít radost!“ vyhrkl Měrek.

„Škoda,“ ulevil si Deringhouse. „Raději bych se vracel se stovkou nových křižníků! Ztraceně, co s nimi?“

„Podívám se na ně!“ ozvala se Thora, vstala a zmizela z ve-línu.

Deringhouse zabručel: „Zajímalo by mě, co to ti naši slavní doktoři u ni našli za nemoc. Jestli je ona nemocná, pak brzy zemřeme i my všichni. Já to vzdávám!“

Vtom si všiml, že na něj od počítače pokukují.

„Copak?“ zeptal se. „Povíte mi konečně, kam jsme transitovali?“

Mladí důstojníci se tvářili rozpačitě: „Všichni jsme naživu, pane. Žádné arkonidské křižníky v dohledu. Myslím, že to je rozhodující zjištění... Zatím však nevíme, kde jsme.“

Velitel Taarell a oba galaktičtí lékaři se nyní stali osobami druhořadého významu. Téměř celý tým velínu Čekal na výsledky.

Ty,konečně vypadly z počítače. Deringhouse po nich dychtivě hmátl. Jakési tušení mu kázalo posadit se raději do křesla, a udělal dobře. Vyvalil oči na fólii a pak zalapal po dechu:

„Pánové, tohle je něco pro naše fyziky. Prosím, neptejte se mě, jak je možné, že ještě Žijeme... Tady, koukněte se na výpočty sami...“

Pokýval hlavou a dodal: „Je to stejné, jako bych odcházel z místnosti a ve dveřích mě někdo nakopl, abych vyletěl! To mohlo dopadnout hrozně!“

Teprve o půl hodiny později zjistili pozici. K soustavě Arkonu to měli 32 000 světelných let, takže nyní byli 49 000 světelných let daleko od Země!

„Takže teď můžeme v klidu připravovat další transici,“ přikázal Deringhouse, „ale už se zapnutým tlumičem vlastních frekvencí. Nechci Žádné nepříjemnosti. Poletíme na Zemi a odtud na Venuši. Musím si tam popovídat s jistým doktorem Villnoessem! Ten bude zírat!“

Vstal.

„Pasgine, převezměte loď. Podívám se na naše hosty!“

^ A ^

Cestou ke Thořině kajutě ho zastavili palubní lékaři. Tvářili se popleteně. Přicházeli od Thory.

Deringhouse je pozoroval.

„Takže?" zeptal se jich.

Doktor Brain bezradně pokrčil rameny. „Generále, my..., tedy, buď já a mí kolegové jsme hlupáci, anebo se s paní Thorou stal zázrak."

„Nesmysl," vpadl mu do řeči doktor Elslov. „Zázraky se nedějí.

Nadále trvám na domněnce, že nádor i leukémie byly u paní Thory vyvolány pozdními následky přijetí araského séra, které mělo prodloužit její život..."

Deringhouse zvedl ruku a zeptal se: „Pánové, řekněte mi Jenom jedno: Je Thora nemocná nebo zdravá? Proč, jak, kudy a kam — to mě jako laika vůbec nezajímá!"

„Paní Thora je podle našich posledních vyšetření... No, právě jdeme od ní..., nejenom zdravá, generále..., ale také mladší! Já tomu nerozumím... Takové buněčné reakce znám jen u dvacetiletých pacientů, ale tady..."

Deringhouse poklepal doktoru Brainovi na rameno a odcházel. Hvízdal si přitom.

„Generále!" volal za ním doktor Elslov. „Jdete za ní? Odešla na palubu H! Za zajatci!"

Deringhouse se obrátil na podpatku, namířil si to k antigravu a odjel za Thorou.

^ ^ ^

Když před kajutou zajatců spatřil jenom jednoho robota, hned tuřil, že zajatce podcenili. Přisel až ke dveřím, otevřel a uslyřel výkřik: „Ty zrádkyně!" Zároveň mu před očima vyřlehl blesk. Reflexivně tedy ta-

sil paprskomet a vystřelil na dlouhonohého muže, který stál zády k němu.

Ara se zřítíl k zemi a uvolnil výhled. Generál však uviděl něco, co by si nikdy nepřál vidět: Thora klesala k podlaze, zasažená z Arasova paprskometu.

„Panebože! Doktora! Rychle!“ vykřikl Deringhouse a poklekl vedle Thory, zatímco IŠimatsu utíkala pro lékaře- Opatrně vzal Thořinu hlavu do rukou.

Měla už zase mladou tvář, i když nyní bledou - strašidelně bledou.

Otevřela oči. Jejich pohledy se setkaly. Pokusila se o úsměv.

„Perry...“, šeptala, „jdu za tebou... Perry..., obejmi mě...“

Ne! chtělo se Deringhouseovi ječet, ale Jeho rty zůstaly němé. Thořina hlava mu ležela v dlaních. Oči jí zvolna vyhasínaly.

„Perry...“, vzdychla.

„Kde jsou ty zatracení doktoři!“ křičel generál.

„Perry, jsi velký muž... Tvá Země... Thomasi... Perry... Pěny!!!“

Do místnosti se vřítíl doktor Brain s Elslovem v patách. Spatřili však už jen poslední uvolněný pohyb Thořiny hlavy, když se obrátila tváří ke stěně.

Thoře Rhodanové už nebylo pomoci. Generál Deringhouse klečel vedle ní v němém zoufalství. Nechápal to!

Nechápal, jak se mohla Arasovi dostat do rukou zbraň, nechápal Thořinu smrt jen pár minut poté, kdy mu lékaři sdělili, že se vyléčila...

Zíral do bledé tváře, jejíž rty se usmívaly.

Nevolala ho?

Svého muže?

Rhodana...?

Deringhouse suše polkl. Byl k smrti zoufalý,

^ A ^

Letěli ke Gray Beastu.

Odtud pak k Zemi. Byla s nimi i Išimatsu, drobná mutantka, která se neustále trápila výčitkou, že zavinila Thořinu smrt, protože to byla ona, komu zákeřný Ara vytrhl zbraň z pouzdra, když ho mījela. Než stačila zachytit jeho vražedné myšlenky, už po Thoře střílel.

Perry Rhodan držel poslední stráž u mrtvé.

On sám.

Dokázal utěšit Išimatsu, dokázal uklidnit své okolí, ale sám se cítil nesnesitelně vyprahle a prázdně.

Seděl vedle mrtvého těla své ženy a díval se do její mladé, neuvěřitelně krásné tváře.

Dlouhé hodiny!

Celé dny!

Celou dobu vzpomínal na místo na Měsíci, kde kdysi musela Thora ze Zoltralů nouzově přistát se svým výzkumným křižníkem... A právě na tom místě jí dal postavit mauzoleum. Nebyl to žádný nabubřelý monument, jenom prostá, důstojná budova z kamene a oceli...

Ani jeho přítel Bully ho nedokázal zbavit bolesti.

Rhodan se neměl dozvědět, že jeho žena zemřela jako zdravá a mladá!

Ale dozvěděl se to...

Křižník DRUSUS odvezl Thořino tělo na Měsíc.

Nad jejím hrobem pak stáli manžel a syn - Perry Rhodan a Thomas Cardif, který se do poslední chvíle bránil přijmout jméno Rhodan.

Nad hrobem mu otec podával ruku na usmířenou - oči nejmocnějšího muže Sluneční říše prosily syna o odpuštění.

Ale Thomas Cardif nereagoval ani na otcův pohled, ani na nabízenou dlan.

Vedle přesmutného Pozemšťana stál vysoký, pyšný a ledově chladný Arkonidan. Thomase Cardifa ovládla matčina krev. Ona sama už naštěstí nemohla být svědkem Rhodanova neuvěřitelného zklamání ze syna.

Perry Rhodan pomalu stáhl ruku zpět, ale oči ze syna nespouštěl... Neviděl, jak Reginald Bull chytá Thomase zezadu za zápěstí a jak ho táhne za otce, aby se postavil ke Orestovi.

A Crest, Arkonidan, který kdysi přiletěl společně s Thorou, se pootočil ke Cardifovi a zlostně poznamenal: „Ty Arkonidane!“ On, Arkonidan, prokrel v té chvíli svůj původ.

Ale nikdo netušil. Že i Perry Rhodan právě myslí na Arkon.

Myslel na mamutí počítač, který v té chvíli ještě stále řídil gigantickou hvězdnou říši...

Podíval se vedle sebe a místo syna spatřil přítele Reginalda Bulla - a miliony diváků mohly v té chvíli na svých obrazovkách vidět, jak se tvář Perryho Rhodana uvolnila a jak si s úlevou oddechl.

Miliony lidí v té chvíli během Rhodanova nejtěžšího okamžiku pochopily, že Administrátor Sluneční říše je také jenom člověk...